

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: HENDERSON 2912

ZA DOSEGO ZMAGE
KUPITE VOJNE
BONDE

GLESILOSK. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katolička Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pora organizacija
v Ameriki

Posluje že 51. leto

DELUJMO ZA
DOSEGO
40,000 CLANOV!

Entered as Second Class Matter December 12th 1922, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1163, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1918

NO. 47 — ŠTEV. 47.

CLEVELAND, O., 22. NOVEMBER (NOVEMBER), 1944

VOLUME XXX — LETO XXX

50 letnica prve slovenske Novi grobovi v Clevelandu fare v Penna.

Dasiravno imamo v naši sedanji državi Pennsylvania veliko naših rojakov Slovencev naseljenih, se v tej državi temu številu ne nahaja tudi primerno število slovenskih cerkv ali slovenskih far ker so ti naši ljudje raztreseni v bolj majhnih naselbinah.

Glede tega je pa vseeno važno zgodovinsko dejstvo, da se ponaša ne tako velika premogarska naselbina v Bridgeville, Pa. s prvo, ozir. najstarejšo slovensko cerkijo sv. Barbare, ki obaja letos svojo 50 letnico. Kakor znano, ima naša Jednota v neposredni bližini Bridgeville, v Presto svoje že precej staro društvo sv. Jožefa št. 21.

Cerkve sv. Barbare v Bridgeville, Pa., je zgradil sedaj že pokojni Father Josip Zalokar, doma iz Gorj na Gorenjskem, ki je prišel l. 1889 v Ameriko in sicer v Calumet, Mich., kjer je zgradil cerkev sv. Jožefa, zatem se pa preselil v Penna, kjer je vršil svoje misijonsko delo po raznih premogarskih naselbinah. Prva sv. maša je bila v tej cerkvi darovana na sopraznik sv. Barbare dne 4. dec. 1894. Father Zalokar je umrl 18. jan. 1913, pokopan je na pokopališču sv. Barbare, katerega zemljišče je on kupil.

Za njim je bil ondi kot župnik Rev. Mihael Tušek, toda samo 9 mesecev, nakar mu je sledil Rev. Albin F. Moder, ki je ondi pastiroval celih 25 let in umrl 30. maja 1937; od tedaj oskrbuje to faro Rev. Joseph F. Pikutis, rodom Litvanc, toda izšolan v tej deželi, farani ga imajo zelo radi.

Prihodnjo nedeljo, 26. novembra ob 10:30 bo v tej cerkvi darovana slovensna zahvalna jubilejna sv. maša ob večji udeležbi duhovnikov, banketa ne bo nobenega vsled vojnih razmer.

Rojaki iz bližnjih naselbin, Pittsburgha, Strabane, itd. so prijazno valjeni na to cerkevno slavnost.

USTOLIČENJE BO LETOS V BELI HIŠI, NE NA KAPITOLU

Washington. — Predsednik Roosevelt je povedal, da bo njevo ustoličenje januarja v Beli hiši in ne na kapitolu, kot druge, ker se bo s tem prihranilo mnogo denarja. Nobene parade ne bo in nobenih posebnih ceremonij, je rekel Mr. Roosevelt, ki hoče začeti svoj četrti termin kar najbolj priprosto.

Kongres dovoli za ceremonije pri ustoličenju \$25,000, toda niti 10% te vsote se ne bo porabilo, pravi predsednik.

FRANCIJI BO ODLOČENO
ZA OKUPACIJO PORENJE

London. — Veliki trije, ki so že prej razdelili Nemčijo za vojno okupacijo med seboj, so načrt spremenili v toliko, da bo en del Nemčije zasedla tudi Francija. Ta del bo Porenje in Porurje, ki meji na Francijo.

General de Gaulle je rekel, da bo dala Francija sama svoje vojaštvo za okupacijo tega ozemlja.

Mirko Serazin

Dne 19. nov. je umrl v Mt. Sinai bolnišnici po 10 dnevni bolezni Mirko Serazin, star 52 let, stanujoč na 19301 Kildeer Ave. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Mary roj. Petrič, sinove: S/Sgt. Milan se nahaja v Burmi, Arthur in William, brata Josipa v Lorainu, sestro Mildred tukaj in sestro Frances v Južni Ameriki ter ved drugih sorodnikov. Rojen je bil v vasi Vrabcé pri Vičavi, kjer zapušča sestri Rose in Marijo, brata Franceta in več sorodnikov. Tukaj je bival 31 let.

Edward Champa

Po kratki bolezni je umrl 20. nov. zjutraj ob 6:30 Edward Champa, stanujoč na 1121 E. 76. St. Rojen je bil v Eveleth, Minn. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Mary roj. Gliha, sina Edwarda in hčer Ernestine. Zapušča tudi mačeho, brate: Louis, Pvt. Rudolph v Angliji, Pvt. Frank v North Carolina, sestre: Ano Dolenc, Josephine Rodi, te-to Pauline Stampfel in strica Edwarda.

Helen Mahne

Minulo sredo, 15. novembra je nagloma umrla, zadeta od srčne kapi, Mrs. Helen Mahne, roj. Filipič, stanujoča na 2938 E. 33. St. Bila je stara 61 let in doma iz vasi Trata, fara Hrušica na Notranjskem odkoder je prišla sem pred 40 leti. Zapušča žalujočo sinove: Mike John in Frank ter hčere: Marie Potuska, Rose Honick, Ana Hospodar in Helen, vnuke in vnukinje, brata Franka ter sestro Uršulo Zalar.

Louis Babnik

14. nov. zvečer je umrl v Milford, N. Y. Louis Babnik, star 46 let in doma iz Ljubljane. Svoje čase je imel v najemu Surtzovo farmo blizu Chardon, O. Zapušča soprogo Mary in 5 otrok. V Worcester, N. Y. zapušča mater in tri brate, v Clevelandu pa enega brata in eno sestro. V Ameriko je prišel s starši še v mladih letih.

Mike Aušnik

V Cleveland State bolnišnici je umrl Mike Aušnik, star 70 let. Zadnjih 14 let je bival v isti bolnišnici. Prej je stanoval na 4121 St. Clair Ave. Dom je bil iz Št. Vida pri Ljubljani, odkoder je prišel v Ameriko pred 37 leti.

Ana Bojc

Po daljši bolezni je umrla v bolnišnici Ana Bojc, stara 27 let, stanujoča na 1184 E. 61. St. Tukaj zapušča žalujoče starše Frank in Ana Bojc. Oče je dočna iz Dolenje vasi pri Ribnici po domače Jakopec, mati je pa rojena Grezel iz Snedlja pri Senožečah. Dalje zapušča brata Pfc. Franka v Camp Shelby, ter sestro Olgo omogoč. Butarac in več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu.

John Augustine

V Charity bolnišnici je podlegel poškodbam, ker ga je zadel voz poulične železnice, John Augustine, star 74 let, stanujoč na 4029 St. Clair Ave. Tukaj zapušča sinove: Charles, Fred in Anthony, hčer Johnna ter več sorodnikov. Rojen je bil v fari Št. Vid pri Stični, rodnikov. Tukaj je bival 57 let.

TRIE NADALJNI ČLANI KSKJ PADLI ZA DOMOVINO

Zaporedna št. 47

Zaporedna št. 48

Zaporedna št. 49

Pvt. Adolph Zvonar

Barberton, Ohio. — Poročati moramo žalostno novico, da smo izgubili našega edinega in nepozabnega sina Adolfa, ki je padel za domovino naše države Amerike. Umrli je 9. avgusta 1944 v Franciji zadobijenimi poškodbami v službi, (Jeep accident). Spadal je k društvu sv. Jožefa št. 110 KSKJ., ko je prestopil iz mladinskega oddelka društva sv. Sreca Marije št. 111.

Rojen je bil 21. aprila 1922 v Fort Wayne, Ind. Višo šolo je dovršil tukaj v Barbertonu, O., nakar je bil zaposlen kot knjigovodja pri tukajšnji Vitrified Products kompaniji.

K vojaškom je odšel 24. nov. 1942 in najprvo služil 9 mesecev v Camp Atterbury, Ind., potem je bil premeščen nekam v Kentucky, 8. aprila letos je bil pa poslan preko morja, bil je dodeljen medicinskemu oddelku. Tako je tam izgubil svoje mlado življenje (22 let) na francoski zemlji.

Tukaj zapušča nas, žalujoče in neutolažljive podpisane starše, svojo tugujočo ženo Florence E. in eno hčerko Sandra Lee, stara komaj en mesec, ki ne bo nikdar poznala svojega očeta.

Počivaj v miru božjem tamkaj v daljni deželi naš ljubljeni in nepozabni sin in lahka najti bo tuja gruda. Mi se Te bomo spominjali v molitvi, v naših srčih ne boš nikdar pozabljien!

Ivan in Ana Zvonar

Da poštni uradniki in uslužbeni tukaj pred božičnimi prazniki ne bodo imeli preveč dela, tako, da ga ne bi mogli zmanjševati, poštni uradi opozarjajo občinstvo, da božična voščila in darila pošljeno čimprej. Ravnino tako naj tudi pri naslovu označijo poštno zono, kar je uveljavljeno v večjih mestih.

V armado je bilo poklicanih nad 40,000 poštne uslužbencev, vsled česar na vsaki pošti primanjkuje večih ljudi. V decembri bodo tudi železnice silno obložene z raznimi pošljavljami, zato naj se prične s pošiljanjem božičnih voščil in daril takoj v novembra in naj bo vse oddano na pošti sij do 1. decembra.

General de Gaulle je rekel, da bo dala Francija sama svoje vojaštvo za okupacijo tega ozemlja.

Sgt. Michael Brezovsek
Indianapolis, Ind. — Žal, da moram s temi vrsticami naznati prvi smrtni slučaj člana vojaka našega društva sv. Ana št. 134 KSKJ. namreč brata Michael Brezovsek, ki je bil ubit dne 16. avg. 1944 v vojni na Francoskem.

Tozadovno poročilo se je malo zakasnilo, ker njegova mati ni do 15. nov. dobila še nobenega uradnega pisma razen telegrama od vojnega departmента. Zadeva je zdaj urejena v glavnem uradu in vemo, da je gotovo mrtev. Zaeno prilagam njegovo sliko.

Pokojnik je bil rojen tukaj v Indianapolisu in star 26 let, pri vojakih je služil nekako dve leti. Zapušča mater Ano Marovič, eno sestro in enega brata. Naj v miru božjem počiva. Iskreno sožalje prizadetim! Našim članicam ga priporočam v molitev in v blag spomin.

Ivana Gerbek, tajnica.

NOVE KATOL. ŠKOFE
Washington, D. C. — Kakor se poroča iz urada tukajšnjega apostolskega legata, je sv. oče državo Indiana in Ohio razdelil kot samostojne škofije province, pri tem je povzdignil sedanjšo škofijo v Indianopolis v nadškofijo z nadškofom Jos. E. Ritterjem na čelu; za državo Ohio ostane še nadškofija v Cincinnati, kjer je nadškof že od 1. 1918 Most Rev. John T. McNichols.

Zaeno je sv. oče ustanovil tri nove škofije in sicer v Lafayette in Evansville, Ind., ter v Steubenville, O. Zadnja nova škofija bo obsegala naselbine in mesta z 49,000 katoličani, 57 far, 17 misijonskih postaj, 70 duhovnikov, 28 farnih elementarnih šol in 12 višjih katol. šol.

Zaeno se poroča, da je bil imenovan škofom stolice v Columbus, O., Msgr. Michael J. Ready, dosedanji glavni tajnik Narodne katol. dobrodelne konference v Washingtonu, D. C.

Pvt. John P. Stampfel

Kansas City, Kan. — Pri našem društvu sv. Petra in Pavla št. 38 KSKJ imamo dosedaj 56 članov in vojaški službi. Žal, enega izmed teh smo že izgubili, ki je padel kot prva žrtev tega društva na bojnem polju za domovino, to je bil naš sobrat John P. Stampfel, kajti njegovi starši Josip in Helena Stampfel živeči na 405 Thompson St. so bili letos 20. okt. o njegovem smrti po vojnem departmantu uradno obveščeni, da je njih sin John Pavel padel na bojnem polju letos 1. okt. nekje na Francoskem.

Pokojnik je bil rojen 3. maja 1921 v tem mestu. V svoji mladosti je obiskoval tukajšnje farno šolo sv. Družine; spadal je tudi k društvu Najs. Imena Pokojni Pvt. Stampfel je šel leta 1940 prostovoljno k vojakom in sicer k 137. infanteriji; do zadnjega aprila letos je služil tukaj v Ameriki, nakar je bil poslan preko morja na Francosko. Zapušča že imenovane žalujoče starše, ki so prišli v Ameriko iz Gornjega Čiča št. 22, fara Osilnica pri Kolpi na Dolenjskem, tri brate: Josip Jr. v Kansas City, T-Sgt. Anton, dodeljen bataljoni tankov na Francoskem in Charles, živeč doma. Zapušča tudi poročeno sestro Mary Polack v Kansas City. Vsa ta družina spada k naši Jednoti.

Tem potom izražam v imenu našega društva prizadetim sorodnikom naše iskreno sožalje, pokojniku pa naj bo lahka tuga zemlja in ohramimo ga v molitvi ter v blagom spominu!

Peter Majerle, tajnik.

Važno naznanilo

New York, N. Y. Nov. 14.—

V zvezi z objavo War Relief Funda Amerikancev Južnoslovenskega porekla, ki je pred kratkim izšla in v kateri je bilo naglašeno, da mora vse blago za relifno ladjo biti v New Yorku do 12. novembra 1944, s tem popravljamo to poročilo kot sledi:

Radi vojnih okoliščin se ne more izvedeti točen dan prihoda te ladje in zaradi tega priporočamo vsem odborom, društvom, posameznikom, prijateljem v sodelavcem, da nadlujejo z zbiranjem oblike in izvrga relifnega blaga brez ozira na preje objavljeni datum o prihodu ladje iz Jugoslavije.

Istočasno javljamo vsem takoj, da se veste ravnat, da War Relief Fund of Americans of South Slavic Descent ne sprejema blaga in posiljatev namejnih posameznikom in obiteljim v Jugoslaviji, ampak samo kolektivne posiljative za pomoč narodom Jugoslavije.

Nova adresa našega skladnika je:

Warehouse, War Relief Fund of Americans of South-Slavic Descent, 161 Perry St., New York 14, N. Y.

Rev. Strahinja Malešič, glavni tajnik.

MSGR. DAVORIN KRMPOTIC UMRL

"Naša Nada," glasilo HKZ, poroča, da je nedavno umrl znani hrvaški svečenik Msgr. Davorin Krmpotić, ustanovnik in večletni župnik hrvaške cerkve v Kansas City, Kans., in ustanovnik ondotne sirotišnice sv. Ivana. Pokojnik je bil vnet duhovnik, dolobil in narodni borcev za hrvaško narodno pravo in svobodo. Blag mu spomin!

WINCHELL ZA POMOC JUGOSLAVII

Znani radijski komentator Walter Winchell je pred zadnjim nedeljo zvečer po radijskem omrežju NBC (Blue Network) apeliral na poslušalce za pomoč "hrabremu ljudstvu Jugoslavije, ki je našo poročilo na neizprosen boj proti nacijem . . ." Pojasnil je, da pride po pomoč v New York jugoslovanski parnik in naznani, da sam prispeva pet tisoč dolgarjev v ta namen. Zelo veliko-dušno do Winchella!

50 UPORNIH VOJAKOV OBSOJENIH

San Francisco, Calif. — Pred tukajšnjim vojnim sodiščem je bilo te dni obsojenih v ječo 50 zamorski

Društvo našega Hravnika

DRUŠTVO SV. JANEZA
EVANG. ŠT. 65, MILWAUKEE, ILL.

Na naši redni seji dne 5. novembra je bilo sklenjeno, da naj tajnik potom Glasila obvesti vse naše članstvo in ga povabi na glavno leto sejo vršeče se v nedeljo 3. decembra ob nadavnem času in v navadnih prostorih; na tej seji se bo volilo odbor in uredilo društvena pravila za l. 1945. Zato vas vse prijazno prosim, da pridete na to važno sejo; ta prošnja naj velja posebito onim, ki se naših sej sploh ne udeležujejo; saj na glavno leto sejo pridite! Zapomnite si tole: Kakoršen odbor boste na tej seji izvolili in kakovšna pravila sestavili, to bo držalo za celo prihodnje leto.

Nadalje prosim tudi one, ki so bolj počasni s plačevanjem ašmenta, da dolg poravnajo vsaj do 20. decembra.

V vsaki številki Glasila lahko citate o sedaj se vršeči "tih" Jednotini kampanji, ki se zaključi koncem tega leta. Moja iskrena želja je, da bi naše društvo do tedaj pridobile vsaj 15 novih članov(ice) v obeh oddelkih. S tem bomo ustregli žejni našega glavnega predsednika, brata Germa, za dosego 40.000 članstva ob koncu letosnjega zlatojubilnega leta.

Tudi prosim, da naj vsaka prinese na to sejo malo darilce v vrednosti 25c, da bomo ta daria medsebojno izmenjale. Pri tem bomo imele malo zabave in prigrizka.

Kot božičen spominski dar je naše društvo za vse naše članove naročilo eno peto sv. moša, da bi se kmalu zmagonosno in vsi zdravi domov vrnili. Ko pa napoči ta srečen dan, jih bomo priedile veliko dobrodošlico ali party, Bog daj, da bi se to kmalu zgodo!

Poročati moram tudi žalostno vest, da smo dne 28. okt. zopet izgubile eno našo članico, in sicer je na hitro umrla sestra Mrs. Mary Derzaj, k društu je spadala dvajset let. Začela je kot potrebno ojačanje severnovzhodnega vogla mariborskega mestnega obzidja v drugi polovici 15. stoletja. Tako se so začeli v našem kraju turški vpadi. Mestne utrdbe so morali znatno povečati in utrditi in tako je nastal tudi mariborski grad.

V začetku 16. stoletja je Maribor doživel turško obeganje. Pogumni mariborski meščani so hrabro odbrili sterto turško premoč, vendar so sovražnikovi napadi mestno obzidje zelo zrahljali in poskodovali. Morali so poskodovane utrdbe obnoviti in modernizirati. Ta naloga je bila povjerjena arhitektom iz Italije, ki jih je vodil znani Domenico del Aglio. Italijanski arhitekti niso samo modernizirali utrdbo, temveč so zgradili v mestu tudi nekatera druga poslopja.

Novo razdobje se je začelo z mariborski grad, ko je prišel iz državnih rok v posest Slovenske relifne komisije.

Slovenska relifna komisija je na seji 17. nov. odobrila, da pošte vsem prizadetim rojakom podporo, ki so se za isto prizadetim v uradu na 6213 St. Clair Ave. Do 17. nov. se je prijavilo 493 oseb in vsi ti bodo dobili denarno podporo, za katero so rojaki prispevali. Do 17. nov. je Slovenska relifna komisija nakanala prizadetim rojakom denarne podpore v vsoti \$2,875. Zdaj pa, ko so se priglasili še dodatni bo znašala dodatna denarna podpora nekaj nad \$10,000, ali vsega skupaj nekako \$13,000.

Vsek, ki se je priglasil za denarno podporo, bo dobil ček po pošti in sicer vsaka, po požaru prizadeta oseba enako vsoto. Celi bodo v kratkem odpovedani.

Nekaj dolarjev bo ostalo še v blagajni in ker se pričakuje še nadaljnji milodarov, bo relifna komisija pred Božičem nakazala še dodatno denarno podporo.

Sporoča se nam, da bo urad relifne komisije odslej odprt samo dvakrat na teden in sicer vsak torek in četrtek od 2 popolne do 8 zvečer. Druge dneve se pa vsak lahko zglaši v uradu Ameriške Domovine glede relifa.

Sporoča se nam, da je fara sv. Lovrenca v Newburgu zbrala za podporo našim pogorelcem lepo vsoto \$2,202.10, dr. Anthony Perko je pa že prej daroval \$500, kar gre tudi v kredit newbarski fari. Vsa čast! Imena darovalcev in nabiralcov bodo priobčena pozneje.

Pozdrav,
Mary Cahill, tajnica.

DRUŠTVO SV. MIHALJA
BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Na naši prošli sjednici bilo zaključeno, da čemo imati u solitu, 23. nov. na večer u 7:30

sati u naši obični dvorani izvanrednu sjednico. U ime je ova sjednica za naša društvena pravila za g. 1945, kako i svake godine; pak se pozivatevi da dodjete in večem broju izvršni odbor i izabrani odbor i svi, koji bude čitali ovi poziv, da rešimo kaj više važni točka, da ne bumo imali na glavnoj godišnji sjednici puno posla jer na isti če biti biranje odbora itd.

Sa pozdravom,
Matt Brozenič, tajnik.

DRUŠTVO MARIJA POMOC
KRISTJANOV ŠT. 165,
WEST ALLIS, WIS.
Vabilo na letno sejo. Članica
društva umrla.

Naš glavna alia letna seja se bo vršila v nedeljo, 3. dec. ob dveh pop. v cerkveni dvorani, na kateri bo volitev odbora za l. 1945 na dnevnem redu. Dolžnost je vsake članice, da se udeleži te važne seje, ako ne, bo moral plačati 50c v društveno blagajno.

Tudi prosim, da naj vsaka prinese na to sejo malo darilce v vrednosti 25c, da bomo ta daria medsebojno izmenjale. Pri tem bomo imele malo zabave in prigrizka.

Kot božičen spominski dar je naše društvo za vse naše članove naročilo eno peto sv. moša, da bi se kmalu zmagonosno in vsi zdravi domov vrnili. Ko pa napoči ta srečen dan, jih bomo priedile veliko dobrodošlico ali party, Bog daj, da bi se to kmalu zgodo!

Poročati moram tudi žalostno vest, da smo dne 28. okt. zopet izgubile eno našo članico, in sicer je na hitro umrla sestra Mrs. Mary Derzaj, k društu je spadala dvajset let. Začela je kot potrebno ojačanje severnovzhodnega vogla mariborskega mestnega obzidja v drugi polovici 15. stoletja. Tako se so začeli v našem kraju turški vpadi. Mestne utrdbe so morali znatno povečati in utrditi in tako je nastal tudi mariborski grad.

S sestrskim pozdravom
Mary Petrich, tajnica.

Relifna komisija je odbila podporo vsem prizadetim rojakom

Slovenska relifna komisija je na seji 17. nov. odobrila, da pošte vsem prizadetim rojakom podporo, ki so se za isto prizadetim v uradu na 6213 St. Clair Ave. Do 17. nov. se je prijavilo 493 oseb in vsi ti bodo dobili denarno podporo, za katero so rojaki prispevali. Do 17. nov. je Slovenska relifna komisija nakanala prizadetim rojakom denarne podpore v vsoti \$2,875. Zdaj pa, ko so se priglasili še dodatni bo znašala dodatna denarna podpora nekaj nad \$10,000, ali vsega skupaj nekako \$13,000.

Vsek, ki se je priglasil za denarno podporo, bo dobil ček po pošti in sicer vsaka, po požaru prizadeta oseba enako vsoto. Celi bodo v kratkem odpovedani.

Nekaj dolarjev bo ostalo še v blagajni in ker se pričakuje še nadaljnji milodarov, bo relifna komisija pred Božičem nakazala še dodatno denarno podporo.

Sporoča se nam, da bo urad relifne komisije odslej odprt samo dvakrat na teden in sicer vsak torek in četrtek od 2 popolne do 8 zvečer. Druge dneve se pa vsak lahko zglaši v uradu Ameriške Domovine glede relifa.

Sporoča se nam, da je fara sv. Lovrenca v Newburgu zbrala za podporo našim pogorelcem lepo vsoto \$2,202.10, dr. Anthony Perko je pa že prej daroval \$500, kar gre tudi v kredit newbarski fari. Vsa čast! Imena darovalcev in nabiralcov bodo priobčena pozneje.

Pozdrav,
Mary Cahill, tajnica.

DRUŠTVO SV. MIHALJA
BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Na naši prošli sjednici bilo zaključeno, da čemo imati u solitu, 23. nov. na večer u 7:30

godili, da bo dobil vsak od požar prizadeti nekaj denarne podpore. Vse, kar je relifna komisija prejela in kar še bo, bo do zadnjega centa razdelila pogorelcem, za kateri namen je bil denar tudi darovan.

—A.D.

Zgodovina mariborskega gradu

Več kot pol stoletja je imela ponosna stavba mariborskoga gradu precej ponižajočo vlogo. Iz nekdanjega središča mariborskoga družabnega in kulturnega življenja se je izpremljen grad v navadno stanovanjsko kasarno, v kateri so prebivalci najbolj redni mariborski meščani, in v trgovsko skladisčo, za raznovrstno rotopijo. Iz te propasti, ki se je prav vidno zrcalila v notranji in zunanjosti podobi, ga je rešila mariborska občina z nakupom, sedanja občinska uprava pa mu je vrnila zopet njegov nekdanji sijaj s tem, da ga je namenila za muzej ter ga je dobrojno restavriral in prenovila. Z otvoritvijo muzeja, ki je nastanjen v njegovih prostorih, stopa mariborski grad zopet v novo razdobje. Sicer je konec njegove slave v družabnem pogledu, zato pa postaja pravo duhovno in kulturno središče mariborskoga mesta in vse mariborske pokrajine.

Zgodovina mariborskoga gradu je zanimiva in pestrata, kakor je zgodovina, njegove okolice in ljudi, ki so z njim gospodarili. Kakor pri vseh takih stavbah, so tudi njegov začetki bolj skromni. Nastala je kot potrebno ojačanje severnovzhodnega vogla mariborskega mestnega obzidja v drugi polovici 15. stoletja. Tako je potreben ojačanje zaščitila za pohištvo. Približno isto vlogo je imel grad tudi pod novim lastnikom trgovcem Berdajsem, ki ga je kupil od barona Twickla. Le, da je propadel še bolj, še več strank se je vsejevalo varj in zadnja leta pred nakupom je postal pravo domovališče mariborskog revščine. Propadel bi bil popolnoma, če ga ne bi rešila mestna občina z nakupom. Prejšnja občinska uprava je hotela iz gradu napraviti nov mariborski magistrat. Preureditve pa bi bila zvezana s tolikimi stroški, da bi lahko za isti znesek zgradili novo, reprezentativnejšo in primernejšo poslopje. Ko je leta 1935 prevzela sedanja uprava vodstvo mariborskog mestnega občine, je zavrgla načrte za preureditev gradu v magistratne namene ter je sklenila, da se adaptira grad v muzejske prostore, poleg tega pa naj dobre tu strehe še študijska knjižnica v banovinski arhiv.

V začetku 16. stoletja je Maribor doživel turško obeganje. Pogumni mariborski meščani so hrabro odbrili sterto turško premoč, vendar so sovražnikovi napadi mestno obzidje zelo zrahljali in poskodovali. Morali so poskodovane utrdbe obnoviti in modernizirati. Ta naloga je bila povjerjena arhitektom iz Italije, ki jih je vodil znani Domenico del Aglio. Italijanski arhitekti niso samo modernizirali utrdbo, temveč so zgradili v mestu tudi nekatera druga poslopja.

Novo razdobje se je začelo z mariborski grad, ko je prišel iz državnih rok v posest Slovenske relifne komisije.

Slovenska relifna komisija je na seji 17. nov. odobrila, da pošte vsem prizadetim rojakom podporo, ki so se za isto prizadetim v uradu na 6213 St. Clair Ave. Do 17. nov. se je prijavilo 493 oseb in vsi ti bodo dobili denarno podporo, za katero so rojaki prispevali. Do 17. nov. je Slovenska relifna komisija nakanala prizadetim rojakom denarne podpore v vsoti \$2,875. Zdaj pa, ko so se priglasili še dodatni bo znašala dodatna denarna podpora nekaj nad \$10,000, ali vsega skupaj nekako \$13,000.

Vsek, ki se je priglasil za denarno podporo, bo dobil ček po pošti in sicer vsaka, po požaru prizadeta oseba enako vsoto. Celi bodo v kratkem odpovedani.

Nekaj dolarjev bo ostalo še v blagajni in ker se pričakuje še nadaljnji milodarov, bo relifna komisija pred Božičem nakazala še dodatno denarno podporo.

Sporoča se nam, da bo urad relifne komisije odslej odprt samo dvakrat na teden in sicer vsak torek in četrtek od 2 popolne do 8 zvečer. Druge dneve se pa vsak lahko zglaši v uradu Ameriške Domovine glede relifa.

Sporoča se nam, da je fara sv. Lovrenca v Newburgu zbrala za podporo našim pogorelcem lepo vsoto \$2,202.10, dr. Anthony Perko je pa že prej daroval \$500, kar gre tudi v kredit newbarski fari. Vsa čast! Imena darovalcev in nabiralcov bodo priobčena pozneje.

Pozdrav,
Mary Cahill, tajnica.

DRUŠTVO SV. MIHALJA
BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Na naši prošli sjednici bilo zaključeno, da čemo imati u solitu, 23. nov. na večer u 7:30

grofov Khslov. Ti so organizirali v gradu središče uprave in svojega dvorskoga življenja. Mariborski grad je postal s tem družabno središče velikega dela slovenske Stajerske. Posledica položaja gradu za časa Khslov je bila gradbena razširitev ob današnjem Slovenski in Gregorčičevi ulici proti zapadu. Med obema novima traktoma pa je nastala jezdarska šola. V začetku 18. stoletja so pridobili grad grof Brandisi. V njihovi lasti je bil grad zopet prezidan. Ohranili so tlorisno grajsko stavbo grofov Khslov, dali pa so ji v prvi polovici 18. stoletja baročni značaj. Z vrhuncem grof Brandisov je dosegel tudi grad svoj višek, z njihovim propadanjem po agrarni reformi leta 1848 pa je začel propadati tudi grad. Prvi udarec mu je dala nova Grajska ulica, s katero so v 70 letih preteklega stoletja razdelili grad v dva dela — v grad v ožjem smislu besede — današnje grajsko poslopje — oba zapadna trakta pa sta postala meščanski hiši. V glavnem grajskem poslopju je še valovalo dvorsko življenje, še je bilo tu shajatišče plemenitih bogatih meščanov, v grajski dvorani pa so bile najodličnejše prireditve in veselice. Tedaj pa je dobil grad zopet novega lastnika. Baron Twicki, ki je grad z Brandisovimi posestvi vred kupil, ga je začel izrabljati kot stanovanjsko poslopje. Izgubil je s tem ves svoj sijaj in nekdanji grajski značaj, razen velike dvorane, ki pa je postala trgovska skladisča za pohištvo. Približno isto vlogo je imel grad tudi pod novim lastnikom trgovcem Berdajsem, ki ga je kupil od barona Twickla. Le, da je propadel še bolj, še več strank se je vsejevalo varj in zadnja leta pred nakupom je postal pravo domovališče mariborskog revščine. Propadel bi bil popolnoma, če ga ne bi rešila mestna občina z nakupom. Prejšnja občinska uprava je hotela iz gradu napraviti nov mariborski magistrat. Preureditve pa bi bila zvezana s tolikimi stroški, da bi lahko za isti znesek zgradili novo, reprezentativnejšo in primernejšo poslopje. Ko je leta 1935 prevzela sedanja uprava vodstvo mariborskog mestnega občine, je zavrgla načrte za preureditev gradu v magistratne namene ter je sklenila, da se adaptira grad v muzejske prostore, poleg tega pa naj dobre tu strehe še študijska knjižnica v banovinski arhiv.

V začetku 16. stoletja je Maribor doživel turško obeganje. Pogumni mariborski meščani so hrabro odbrili sterto turško premoč, vendar so sovražnikovi napadi mestno obzidje zelo zrahljali in poskodovali. Morali so poskodovane utrdbe obnoviti in modernizirati. Ta naloga je bila povjerjena arhitektom iz Italije, ki jih je vodil znani Domenico del Aglio. Italijanski arhitekti niso samo modernizirali utrdbo, temveč so zgradili v mestu tudi nekatera druga poslopja.

V začetku 16. stoletja je Maribor doživel turško obeganje. Pogumni mariborski meščani so hrabro odbrili sterto turško premoč, vendar so sovražnikovi napadi mestno obzidje zelo zrahljali in poskodovali. Morali so poskodovane utrdbe obnoviti in modernizirati. Ta naloga je bila povjerjena arhitektom iz Italije, ki jih je vodil znani Domenico del Aglio. Italijanski arhitekti niso samo modernizirali utrdbo, temveč so zgradili v mestu tudi nekatera druga poslopja.

V začetku 16. stoletja je Maribor doživel turško obeganje. Pogumni mariborski meščani so hrabro odbrili sterto turško premoč, vendar so sovražnikovi napadi mestno obzidje zelo zrahljali in poskodovali. Morali so poskodov

Trpljenje ljudstva v Jugoslaviji

Združeni odbor južno-slovenski Amerikancev v New York je prejel od ministra g. Save Kosanovića sledoč brzojavko o sedanjem stanju v Jugoslaviji:

"Od Jugoslovanskega Rdečega križa sem dobil pismo sledče vsebine namenjeno vaši organizaciji:

"V imenu ljudstva Jugoslavije in Jugoslovenskega Rdečega križa apeliramo na Vas za pomoč, ki nam je nujno potrebna.

V težki borbi je naš narod pretrpel milijon žrtev! Še vedno se vodijo krvave bitke. Naš narod daje vse več in več žrtev za končno zmago nad fašizmom.

Odločno in trdno stoji naš narod ob svojih zavezničkih, ali naši ranjeni junaki še vedno ležijo v primitivnih partizanskih bolničicah, nezadostno oblečeni in lačni, bez zdravilnih zalog in brez zadostnega števila zdravnikov. Pomoč dana naši Narodno Osvobodilni vojski je dragocena, ali ne zadostuje našim velikim potrebam.

Sovražnik, ko prodira z močnimi silami iz Bolgarije, Albanije in Grčije proti severu se mora boriti z našimi enotami na vsakem koraku. V svojem besu ruši še zadnje hiše in polja, ko so še ostala nerazdejana po nadtevilnih fašističnih napadih. Ta bes razdraženih fašističnih vojakov, borečih se brez moralne odgovornosti je bes ranjene zveri, ko se odraža v masnem ubijanju žena in otrok in izizza še večjo odpornost in borbenost našega junaka.

Naše vasi in mesta so razdeljana, polja naše lepe domovine uničena, živilna poklana. Naš narod, ki je vedno brez straha gledal smrti v oči se ni nikdar obotaval dati svojih posestev in življenj za končno zmago nad fašizmom. To ljudstvo je sedaj izčrpano in bolno in v veliki sili za najbitnejše življenske potrebuščine. Na deset tisoč otrok golih in lačnih v razvalinah njihovih bivših domov brez staršev pričakuje prihajajoči zimski. Brigati se za te otroke je naša najvažnejša dolžnost. Oni so jamstvo božnosti naše domovine. Naša prva dolžnost je, da jim priznemo sigurno zavetje in bolnice, da jih preskrbimo z obliko in obulovalom ter vitaminskima hrano.

Vaše pismo Dr. Smoljaki, ministru zunanjih del Jugoslovenske vlade, pokazuje vaš globoki interes za usodo vaših državljanov v Jugoslaviji in vašo željo, da bi jim pomagali. Prišel je skrajni čas da se ta pomoč da, ker vsako nadaljnje odlaganje bi povzročilo nesrečo. Mislimo izkoristiti vsako prilogo, kako bi preskrbili naš narod z vsem kar mu bo v rabi čim prej mogoče, da bi rešili njih življenja.

Mi apeliramo na vas da ukrenešte vse, kar morete v svrhu zainteresiranja Amerikanskega Rdečega križa za težko usodo narodov Jugoslavije. Prosimo Vas, da najdete najboljši način za prenos v našo deželo zalog in denarja zbranega za jugoslovenski narod v Ameriki. Evidentno mogoč bi se pošiljati na opolnomočeni Urad Jugoslovenskega Rdečega križa v Bari, Italija.

Naš narod se popolnoma za naša na vašo pomoč, čuti najtesnejšo zvezo z vami, vstvarjeno z veliko ljubeznijo za našo domovino Jugoslavijo.

Jara Ribnikar, tajnik
Dr. Vojislav Kečmanović,
predsednik,

Podpredsedniki:

Protov. Presviter J. Kara-

matjević,

Dr. Štefko Silović,

Dr. Drago Marušić

Partizanovo pismo

Newyorkski "Glas Naroda" je 2. nov. objavil nastopno zanimivo pismo nekega jugoslovenskega partizana, katero je pred štirimi meseci pisal svoji materi v Ameriko. To pismo je bilo gotovo zanimalo rojake v Waukeganu, Ill., ali na naši ameriški Vrhni:

Na položaju, 27. julija '44
Draga moja mama!

Morda se boš začudila, ko boš dobila to moje pismo. Mislim, da mineva že štiri leta, ko sem se zadnjič oglasil. Vojna je kriva, da se nisem mogel niti oče ali mati oglasiti. Danes sem slučajno dobil priliko pisati v orožju in tudi v hrani.

Potem pa, ko bo konec vojne, se bom pa najbrže kar takoj oznen, ker mati in oče sta že stara in ne moreta niti delati. Očeta je pred enim letom zadelo kap in od takrat ni več zdrav. Vedno je kaj bolan. Mati je pa še zadost trdn in izgleda, da bo še dolgo živel, česar sem kar vesel. Obema pa je zelo žal, da ne moreta niti pisati Vam v Ameriko. Pa tudi skribi jih, če ste še vasi živi. Ce morete, pišite, a ne vem če bo prišlo. Vsaj takoj, ko bo konec vojne, se oglasite. Jaz se bom ob vsaki priliki. Draga mati, prosim Te, povej vse tudi še obema tetama in drugim. Po zdravi jih.

Te pozdravlja in poljublja, tvoj vdani sin,

Partizanovo pismo
ti nam, ker se bojijo, da bomo tudi mi kdaj komandirali, ka-
ko hočemo živeti.

Ce bom še kdaj dobil priliko pisati Vam, bom poslat tudi ka-
ko sliko, boš vsaj videla, kako zgledam kot partizan. Sedaj smo kar zadovoljni, ker nam Amerišani in Anglezi pošiljajo pomoč v orožju in tudi v hrani.

Potem pa, ko bo konec vojne, se bom pa najbrže kar takoj oznen, ker mati in oče sta že stara in ne moreta niti delati.

Očeta je pred enim letom zadelo kap in od takrat ni več zdrav. Vedno je kaj bolan. Mati je pa še zadost trdn in izgleda, da bo še dolgo živel, česar sem kar vesel. Obema pa je zelo žal, da ne moreta niti pisati Vam v Ameriko. Pa tudi skribi jih, če ste še vasi živi. Ce morete, pišite, a ne vem če bo prišlo. Vsaj takoj, ko bo konec vojne, se oglasite. Jaz se bom ob vsaki priliki. Draga mati, prosim Te, povej vse tudi še obema tetama in drugim. Po zdravi jih.

Te pozdravlja in poljublja, tvoj vdani sin,

France Coseltre.
—
Še eno zanimivo pismo
partizana

Naš lokalni dnevnik "Enakovravnost" je zadnje dni objavil pismo, katerega je prejel iz stare domovine rojak Frank Gradišek v Lorainu, Ohio, od svojega brata Lovrenca, ki je pri partizanh. Gradiškova stroma iz Senožet pri Moravčah. Pismo, ki je romalo v Ameriko 4 mesece in pol se med drugim glasi sledče:

Na položaju,
14. junija, 1944.

Dragi brat!

Pošiljam Tebi in Tvoji družini prisrčne pozdrave iz slovenskih gozdov, v katerih se danes nahajamo vsi pošteni Slovenci, ki ljubimo našo slovensko rodno zemljo, za katere je prelilo kri že toliko naših hrabrih tovarišev. Pozdravljam tudi vse Tvoje prijatelje, znance in sorodnike iz iskreno željo, da bi moje pismo prejel pri najboljšem zdravju in z dovoljstvu med Tvojo družino, s trdnim upanjem, da ste še vsi živi in zdravi.

Amerikanca se spustila na zemljo blizu Kamnika

Predležeče pismo Ti pošiljam po tovariših: 2nd Lieutenant Charles L. Wensley, O-679418, 1605 Colorado St., Austin, Texas, in Sgt. William M. Lessora, 39408692, 2126—15th St., Sacramento, California.

Ta dva tovariša sta prispevali z veliko skupino ameriških in angleških bombardirjev, ki so bombardirali vojno industrijo in vojaške naprave v Nemčiji. V bližini Kamnika sta se s padali spustila na našo zemljo, kjer so jih rešili naši partizani. Sedaj potujeta po partizanskih stezah čez hribe in doline proti Jadranskemu morju.

Dragi brat, gotovo Te zanima, na kakšen način sem prišel v partizane, in kakšno je današnje resnično stanje vseh poštenc in zavedenih Slovencev.

Trpljenje, kakršnega še ne beleži zgodovina

Meseca aprila 1. 1941 ko je Hitlerjeva reparska morilska banda prekoračila slovenske meje in tako prispevala nasilno v našo deželo, se je med slovenskim narodom pričelo trpljenje, kakršnega še ni beležila nobena zgodovina. Dogajale so se strahote in se še dogajajo. V največjem obsegu se je slovenskemu narodu ropala njegova zasebna lastnina.

Na tisoče in tisoče slovenskih družin je bilo seljenih in odpeljanih na koncentracijska taborišča v Nemčijo, Srbijo, Italijo, itd. V teh taboriščih je akotice in mučenja umrlo na deset tisoč nedolžnih ljudi.

Nezaslišna nemška zverstva

V Mariboru, Celju, Begunjah na Gorenjskem, v Ljubljani in ostalih krajih Slovenije se je

v ječah masno streljalo nedolžne Slovence in Slovenke, kateri so in še požigajo slovenske vase. Otreke, žene in starčki mečajo žive v ogenj.

Na stotisoče Slovencev popoloma uničenih

Ampak tako se ni zgodilo samo z menoj. Na tisoče, stotisoče Slovencev je prišlo ob vse, so poleg tega darovali še življene.

Pa četudi sem prišel ob vse, vendar nisem še obupal, ker imam trdno vero, da bo naš največji sovražnik, nasilnik in ovaj vitez Hitler s svojo fašistično diktaturom vred kmalu uničen.

Domači izdajalci grši od sanih naciiev

Najbolj žalostno pa je to, kar moram še zapisati, namreč da je tudi med nami Slovenci nekaj takih propalih, ki za juževe groše prodajajo naš slovenski narod, in to ravno tisti, ki so na naš račun in za naše žulje prav imenitno živeli. To so bela in plava grada — peta kolona — Domobranci, katerim stope na čela general Rupnik, general Nedić in general Mihajlović.

Ta izdajalska klika je še mnogo grša od švabske bande. Vse, kar je delovnega ljudstva v Jugoslaviji, je danes strnjeno v Narodni osvobodilni vojski Jugoslavije, ki zadaja težke udarce hitlerizmu.

Jate zavezniških letal vzbujajo radost

Slovenci se dobro zavedamo, da so naši dragi zaveznički, t. j. Amerika, Anglija in Rusija naši rešitelji iz suženjstva, ki bi nas sigurno doletelo v popolno pogubo, ako bi ne imeli njih. Z veliko radostjo opazujemo jate angleških in ameriških letal, ki gredo nad fašistično zver, da jo ugonobjo.

Istotako gledamo na velike vojaške uspehe v Italiji in Franciji. Največ je pa pretrpeša Sovjetska Rusija, in doprinesa zmagovalno svoj delež za uničenje fašizma.

Ljubljana obkoljena z žicami in minami

Pripominjam še to, da je Ljubljana že dve leti in pol ogromna z žico in temeljito podminirana, tako da ne more brez dovoljenja nihče notri in tudi ne ven. Tudi še to: Anton se že dve leti in pol nahaja v lajeru v Nemčiji, nekje ob Severnem morju.

Se enkrat iskreno pozdravljam Tebe, Tvojo družino, Kat in ostale znance, in ostanem Tvoj zvesti brat:

Lovrenc Gradišek.

—
PISMO IZ BELE KRAJINE

Rojak Floyd Miklič, ki je zaposlen pri gozdarjih v Bennington, Vt., je pred nedavnim dobljil iz Slovenije nastopno žalostno pismo, katero smo čitali v Glas Narodu z dne 13. tega meseca:

"Sedaj Vam omenim žalostno novico iz starega kraja in iz Starega kota v Beli Krajini. Ravno danes sem dobil pismo od svake Frank Knaus iz Shreveport, La., da mu je njegova žena Anica pisala iz starega kraja, (kako je pismo prišlo v Ameriko, nam ni znano) od moje žene sestre. — Moja žena je celi dan jokala. Piše takole: "Odginali so nas Italijani v Italijo. Tam smo bili zaprti v taborišču, jaz sem zopet doma, raztrgana in bosa, nahajam se pri sestri Matildi v Čabru, ker naša vas so požgali. Oče in John Blaškov so umrli v taborišču od glada. Matjonškova Micka in Francka Mihajlova so ubite v Italiji. Še bi Ti imela pisati, pa ne vem, boš pismo dobil ali ne?"

Dragače pa živino dobro, posebno tukaj na ozemlju, ki smo ga osvobodili in nam Nemci nič ne morejo. Večkrat so se že udarili partizani z Nemci in prej z Italijani okrog Vrhnik. Stampetov most smo že dva krat podrl, da ne bi mogli Nemci pošiljati novih vojakov v Italijo proti Amerikancem in Angležem.

Na Vrhniku pa še Nemci pre-

gnajo ljudi, kratejo živila in ka-
ko hočemo živeti.

Če bom še kdaj dobil priliko pisati Vam, bom poslat tudi ka-
ko sliko, boš vsaj videla, kako zgledam kot partizan. Sedaj smo kar zadovoljni, ker nam Amerišani in Anglezi pošiljajo pomoč v orožju in tudi v hrani.

Na ječah masno streljalo nedolžne Slovence in Slovenke, kateri so in še požigajo slovenske vase. Otreke, žene in starčki mečajo žive v ogenj.

Na stotisoče Slovencev popoloma uničenih

drugim! Najprvo sem dobival

France je pristen primorski fant. Ko ga je enkrat v naši družbi obiskala ga, Cokova, je vzkliknila: "Ja, saj bi ga po-

znaš, da je iz Primorske doma, če bi ga videla med celim regimentom Italijanov . . ."

France si je bil začelel imeti

partizansko zvezdo, katero je vedel, da lahko dobi od roja

Vavpotiča, pa se je obrnil do nas, priložil pismu pet dollarjev in nas prosil, naj mu prinesemo tako zvezdo, da bo imel spomin na ameriške Slovence, ko se povrne v domovino . . .

Vavpotič je zašla v list v poročilu o razpečanih zvezdah in ni bilo dolgo, ko je prišlo pismo od Miroslava Brankovića, zaleda fanta iz Šempasa, ki je bil nekaj časa skupaj z Valentincičem tu blizu New Yorka, in v tem pismu je bilo med drugim rečeno tole:

"Po vsem kar smo pretrpeli

pod tujim jarmom, ko smo se moralni boriti proti svojim prijateljem in proti svoji volji . . . nam sedaj sveti tu v taboriščih majhna luč, da vidimo trnjevo pot po kateri hoči naša domovina, ker se bori za svobodo . . .

In naša srca razveseljuje to, da v tej veliki zemlji, Ameriki, lahko tudi mi damo skromno pomoč našim bratom in sestram. V nas je glas ki pravi, da bo daroval domovini je kakor naši slovenski narod. Hvala Bogu, da prihaja tudi zanj ura rešitev; tako tudi nam, Primorci, saj smo celih 25 let trpeli pod krutim Lahonom!

Jaz sem bil tri leta italijanski vojak v Siciliji; te žalostne dobe nikdar ne pozabim, tako tudi ne, kako so fašisti ubijali naše ljudi doma. Pri sebi imam še sliko z pogreba moje sestre, ki je staro 20 let, katero so fašisti ubili v Sežani; saj o takih grozotah tudi nekateri ameriški sloveni pistejo in je vse resnica!

Jaz sem mlad letnik (21) in ta starši izmed štirih bratov interniranih v Italiji; dva sta bila v Foggiji, Južna Italija.

Zelo sem srečen, ker sem došel sem semkaj v Ameriko. Tukaj se gorovi, da bom kmalu poslan nač

"GLASILLO K. S. K. JEDNOSTE"

Slovensko Ameriška Katoliška Jednota v Zvezniščih državah Amerike

UVRDNESTVO IN UPRAVNESTVO
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 2, OHIO.Vsi članiščki in člani posamezne MMF v našem svetu dolžnoscev do našega opredeljila
in razdeljujejo v našiščki zavestniki.

Za Name na listo:	50.00
Za nedelje na Ameriko:	52.00
Za Kanado in Kanadsko:	53.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENEAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 2, OHIO

Phone: Henderson 5515

For members yearly: 50.00

For nonmembers in U. S. A.: 52.00

Foreign Countries: 53.00

Member Catholic Press Association.

88

NAGRADE

NAŠE TIEH KAMPANJE TRAJAJOČE
OD 1. SEPTEMBRA DO 31. DECEMBRA, 1944

ZA DOSEGO 40,000 SKUPNEGA ČLANSTVA

CILJ KAMPANJE 500 NOVIH ČLANOV V OBHEH ODDELKIH

NAGRADE V GOTOVINI ZA ODDRASLI ODDELEK

Za \$ 250.00	zavarovalnina	\$ 1.00
Za \$ 500.00	zavarovalnina	2.00
Za \$ 1,000.00	zavarovalnina	4.00
Za \$ 1,500.00	zavarovalnina	6.00
Za \$ 2,000.00	zavarovalnina	8.00
Za \$ 3,000.00	zavarovalnina	12.00
Za \$ 4,000.00	zavarovalnina	16.00
Za \$ 5,000.00	zavarovalnina	20.00

NAGRADE ZA MLADINSKI ODDELEK

Za vsakega novega člana ali članico, ki se zavaruje v načrtu "AA"	\$ 2.00
ali "BB," se bo plačalo \$1 nagrade. Za vsakega novega člana ali članico, ki se zavaruje v načrtu "CC" (20-letna zavarovalnina), se bo plačalo	
sledete nagrade:	

Za \$ 250.00	zavarovalnina	\$ 2.00
Za \$ 500.00	zavarovalnina	4.00
Za \$ 1,000.00	zavarovalnina	8.00

LETOSNI ZAHVALNI DAN

Prvi Zahvalni dan se je obhajalo v Ameriki že pred 323 leti (1621) ko so tedanji priseljenci iz Anglije (pilgrimi) v Plymouthu, kolonije Massachusetts na ta dan izrekali javno zahvalo Bogu ker jih je rešil lakote z tako dobro in obilno letino. To praznovanje se je ohranilo in razširilo od leta do leta tudi po drugih kolonijah in kasnejših državah ko je postala Amerika samostojna ali neodvisna. Z izrazom Amerika mislimo na naše Združene države. Obhajanje tega lepega in primernega praznika je dandanes že splošno, kajti Zahvalni dan se smatra za posveten državni praznik, katerega je Kongres odobril in določil zanj četrtek meseca novembra.

Letosni Zahvalni dan bo torej jutri, dne 23. novembra. Zal, da ga že v tretjič ne bomo mogli obhajati s takim navdušenjem in veseljem, kakor se je to vršilo v mirnem času. Kakor veste, se nahaja naša dežela že od 7. dec. 1941 v vojni z Japonsko, tako pa tudi z Nemčijo, ker pomaga zavezniškom. Bojevala se je tudi z Italijo, katero so zavezniški že spravili na kolena. Naše moštvo, naše bojne ladje in bombnike je najti dandanes vseposod, ki se hrabro bojujejo; povsem smo lahko sigurni, da bo kmalu konča tega človeškega klanja, v kar naj ljubi Bog pripomore!

Ko boste jutri sedeli pri kosišu ob obloženi mizi, bo morda v vrsti tudi kak prazen stol, morda dva, tri, štirje ali še več? Naistem je še pred tremi leti, ali lani sedel še vaš sin ali hči, toda letos se pa nahaja na bojnem polju morda, kje na Južnem Pacifiku, v Italiji, Belgiji, Franciji in drugod; spominjal se bo tega dneva daleč v tujini in gotovo misil tudi na vas, dragi oče, mati, žena, sinček, hči, brat ali sestra. Morda bo ležal v kaki lisicni luknji ali stal v džungli? Morda bo stal na straži na kaki bojni ladji, ali tik fronte, ali bo pa spuščal izstrelke iz bomnika?

Marsikak izmed teh nezasedenih stolov bo ostal prazen za vedno. Kakor znano je dosedaj ta nesrečna vojna zahtevala že veliko število tudi naših žrtv, okrog pol milijona izkazuje vojni department vseh izgub, mrtvih, pogrešanih in ujetih. Da, prav je imel neki ameriški general ko je rekel, da je vojna—pek!

Vseeno moramo biti Bogu hvaležni za letošnjo obilno žetev, ki presega vse druge. Hvaležni bodimo ker še vedno lahko uživamo svobodo, kakoršne ni v nobeni drugi deželi. Zahvalimo se božemu Stvarniku za blagostanje, kajti v Ameriki sta lakoča in pomanjkanje še nepoznana. Zahvalimo se pa tudi Kralju vseh kraljev za vse dosedanje zmage naše oborožene sile in zavezniškov in ponovimo svoječasne besede prvega našega predsednika George Washingtona, katere je izrazil v svoji proklamaciji ko je bil v veliki nevarnosti:

"Vsemogočni Bog, ponizo Te prosimo, da bi ohranil naše Združene države v svoji sveti zaščiti!"

RAZPIS SESTEGA VOJNEGA POSOJILA

Vsled izredno velikih stroškov, katere imajo v tej strašni vojni tudi naše Združene države, je vlada razpisala novo, oziroma 6. kampanjo vojnega posoja, ki se je pričela minuli pondeljek, 20. nov. za dosego posoja v znesku 14 bilijonov dolarjev.

V prilog te nove kampanje je imel zadnjo nedeljo predsednik Roosevelt kako navdušen radio govor, iz katerega posnemamo nekaj odstavkov:

"Razpis tega vojnega posoja ima vse bolj zvišen-in važen pomen kakor pa navadna kolektiva denarja. Mi vse se ne moremo boriti s sovražnikom iz očes v oči; mi vse ne moremo pripravljati orožja in potrebnega vojnega materiala za našo oboroženo armado, toda je pač ena fronta, v kateri lahko vsi stojimo, namreč če se vse oprimemo samozatajevanja, da žrtvujemo malo naše udobnosti za one, ki se namesto nas bojujejo."

Pri tem je potreba uvaževati naše ogromne stroške—250 milijonov dolarjev na dan, ali sedem in pol bilijona na mesec.

V kritičnih stroškov se vrši zopetni razpis tega vojnega posoja.

Vojna do danes še ni dobljena, čeravno smo z dosedanjimi uspehi naše ameriške armade in zavezniški lahko veseli. Pri tem pa ne smemo biti preveč optimistični, kajti še veliko napora in dela nas čaka za popolno doseglo zmage in sklenitev stalnega miru.

Zadnje splošne volitve so bile baš končane, ki so svetu pokazale, da zaupa naše ljudstvo demokraciji. Jaz sem trdno prepričan, da bo sedanje 6. vojno posojilo doseglo svoj cilj in da bomo z njim svetu dokazali našo demokracijo.

Star pregovor nam veli, da se moramo držati pluga, dokler ne dospemo do konca zadnje brazde; zato moramo v tej vojni rabiti zdrav razum in biti domoljubnih misli, pa bomo dosegli načrt. Vsled tega je pričakovati, da bo najmanj 5 bilijonov dolarjev tega posoja prispevanih iz žepov naših povprečnih državljanov.

Zato Vas prosim v imenu naših ranjenih in bolnih bojevnikov, v imenu vseh padlih na bojnem polju in v imenu bočne generacije nas Američanov, dajte zasaditi plug v to brazdo, da bomo čim prej dosegli zmagonosni konec vojne."

Cenjeni bratje in sestre naše Jednote! Prečitate gornje iskrene besede našega velikega predsednika in se po njih ravnate!

Domača fronta

Na drugi par hlač bo treba še čakati

Washington. — War Production Board poroča, da še ni mogoč preklicati prepovedi, ki se tiče izdelovanja telovnikov za oblike, katerih suknje imajo dva reda gumbov, ter drugega para hlač iz istega suknja ali suknja, ki je v barvi prilagoden obleki. (OWI)

Maksimalne cene na stare Chevrolet automobile povisane

Washington. — Office of Price Administration je naznalo, da je bila cena za rabljene Chevrolet automobile od modelov iz leta 1942 na prodaj, bodo morali nabiti tozadoveno izjavno. Trgovci, ki nimajo modelov iz leta 1942 na prodaj, bodo morali nabiti tozadoveno izjavno. Trgovci, ki bodo odklonili prodajo interesentom, ki razpolagajo s potrebnimi svotvorednimi dokumenti, bodo morali izgubiti pravico trgovati z vsemi vozovi, ki so zdaj racionalizirani, ali pa še bodo, je naglasila OPA. (OWI)

Cevljev bo primanjkovalo tudi še v naprej

Washington. — Uradniki War Production Boarda so izjavili predstavnikom strojarske industrije, da ne bodo mogoči ene količine usnja, katerih vojaška oblast ne bo več potrebovala po koncu vojnih operacij v Evropi, znatno povečati dobav za civilno prebivalstvo takoj po koncu bojev. Sele nekaj mesecev po "zmagi v Evropi" bo število cevljev na razpolago civilnemu prebivalstvu nastalo. (OWI)

Pošiljatve darov za božič bodo najbrže večje kot leta 1943

Washington. — Poštni in transportni uradi napovedujejo, da bo število darov za božič v Zedinjenih državah letos presegalo leto 1943 z 25%.

Najprej je treba dobiti vojno, pravi chairman WPB

New York. — "Nikdo ne ve, kdaj se bo vojna končala," je dejal J. A. Krug, chairman War Production Boarda, govorč pred forumom lista New York Herald Tribune. "Nemci se še vedno bore z vsemi svojimi silami in obupno odločnostjo. Japonce je treba preganjati preko vseh neizmernih daljin Tihega Oceana. Najprej je treba dobiti vojno. Radi tega bomo tudi nadalje posvečali naše delavške sile in industrijska sredstva temu cilju, vse dokler ne bo zmaga naša."

**Otroške igračke bodo boljše
v pogledu kakovosti**

Washington. — Igrače, ki bo na prodaj za letošnji božič, bodo boljše kakovosti kot lani, je izjavil War Production Board. Sploh bo bolje, celo tudi v pogledu množine in raznovrstnosti, ker so mnoge tovarne, katerih delo za vojne potrebe je nekoliko ponehalo, začele zopet izdelovati igrace. Za industrijo igrac veljajo še vedno določbe, ki prepovedujejo uporabo vsakega kritičnega materiala. Vendar pa izdelujejo že mnogo manj igrac iz kartona. Letos bo večina igrac iz lesa. Nekaj jih bo tudi iz kovin — morda do 15% onih množin, ki so bile izdelane pred vojno. (OWI)

Nakup avtomobilov bo olajšan za one, ki imajo certifikate

Washington. — Office of Price Administration je spremil nekatere določbe racionaliziranja avtomobilov v cilju, da bodo imeli med drugim tudi radi razpoložljivega prostora za letališča. Napadi so se vršili iz baz v Angliji, južnih predelih Italije in iz nekaterih baz v Severni Afriki. To zimo pa bodo imeli zavezniški na razpolago vsa letališča v Franciji in Belgiji in poleg tega še letališča v Rumuniji, na Poljskem in baltskih državah in morda tudi že v severni Italiji.

Zadnje splošne volitve so bile baš končane, ki so svetu pokazale, da zaupa naše ljudstvo demokraciji. Jaz sem trdno prepričan, da bo sedanje 6. vojno posojilo doseglo svoj cilj in da bomo z njim svetu dokazali našo demokracijo.

Star pregovor nam veli, da se moramo držati pluga, dokler ne

omejene med drugim tudi radi razpoložljivega prostora za letališča. Napadi so se vršili iz baz v Angliji, južnih predelih Italije in iz nekaterih baz v Severni Afriki. To zimo pa bodo imeli zavezniški na razpolago vsa letališča v Franciji in Belgiji in poleg tega še letališča v Rumuniji, na Poljskem in baltskih državah in morda tudi že v severni Italiji.

2. Tarča se je ogromno zmanjšala tudi v primeri z zadnjem poletjem. Zavezniško letališčo bo imelo vse svoje cilje v Nemčiji sami izvzemljene nekaj industrijskih krajev v Poljski in Čehoslovaški, in morda na Madžarskem.

Zdaj tudi ni več treba napolniti Ploesti-ja, niti drugih petroloških polj, ki so že padla zavezniškim. Zdaj tudi ni več treba napolniti Ploesti-ja, niti drugih petroloških polj, ki so že padla zavezniškim.

Velike nemške instalacije za izstreljanje letelic bomb in njihovih pošastnih eksplozivnih raket ob obalah Rokavskega preliva so v zavezniških rokah, tako da jih ni treba več obdelovati kot lani, velike nemške podmorniške baze v Franciji, katerih najstnišča nekaj takih generalov, ki imajo nekaj vojaške poštenosti v sebi, morajo vedeti z vso jasnostjo, da bo nadaljevanje vojne skozi zimo pomenilo za njih dejelno le popolno uničenje in nič drugega.

3. Od zdaj naprej ni več takih krajev v Nemčiji, na katerih ne bi mogli udarjati — da ne govorimo o težkih bombnih — srednje težki in celo tudi lahki aparati kot letala, strmolniči. Nemške meje so se zozile, zavezniška premiča v zraku pa se je že povečala. Še zadnjo zimo je bilo mnogo krajev v Nemčiji in njenih satelitskih ozemljih, katera so celo težka letala kot liberatorji in slična letala dosegla le z velikimi težavami, danes pa je vse v lahkom doletu ne le teh najtežjih tem v tudi lažjih aparatu. Zdaj bodo celo skoraj vsi kraji v Nemčiji v dometu raketenih granat, katerih izstreljujejo s toliko preciznostjo angleški Typhoon-aparati.

4. Luftwaffe je bila razbita zadnjo zimo in si od takrat do danes ni opomogla. Malo verjetno je, da bo mogla zopet vstati in preboleti zadovoljene udarce. Nemci grade zdaj letala z raketenim pogonom, ki razvijajo veliko brzinu — teda tehnična znanost zavezniških del v njihovih front. Kljub temu obupnemu strategičnemu položaju pa utegne Nemčija izdržati še sko

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, dne 2. aprila, 1894. Državi Illinois, dne 13. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 361-116 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 5445; stanovanje glavnega tajnika 8445.

Od ustanovitve do 30. septembra, 1944 mnoška skupina izplačana podpora \$9,313,859.

Sklodvenost 128.49%

Cestni predsednik: FRANK OPIKA, North Chicago, Ill.

G L A V N I O D B O N I E

Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEPFRAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Bedford St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredsednik: JOSEPH LEKSEN, 195-22nd St., N. W., Barberton, O.

Cetrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 257, May, Minn.

Peta podpredsednica: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Sesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4723 Pearl St., Denver 16, Colo.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 361 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATE BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni stružnik: DR. JOS. E. URSICH, 1961 W. Cermak Rd., Chicago 2, Ill.

N A D Z O R N I O D B O R

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 W. 30th St., Lorain, O.

Drugi nadzornik: FRANZ LOKAR, 1265 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.

Treći nadzornik: JOHN PEZZIRTZ, 14004 Pepper Ave., Cleveland, O.

Cetrti nadzornik: MARY HOCHHEVAR, 21241 Miles Ave., Cleveland, O.

F I N A N Č N I O D B O R

Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.

Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 811 Avenue "A", Eveleth, Minn.

Treći odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

Cetrti odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

P O R O T N I O D B O R

Predsednik: JOHN DEICHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.

Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 5th St., Pueblo, Colo.

Treći porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Cetrti porotnik: JOHN TERSELICH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Peta porotnik: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Sesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNICE IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORC, 1048 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NAČELNICA MLADINSKE IN ŽENSKE AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tukajče so Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopis, državnosti vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na GLASILLO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Naznanilo o umrlih

Ime	Cert. št.	Vesta zavarovalnice	Datum smrti	Smrtnost (let)	Ci. dr. št.	Mesto
Odrasli oddelek						
217 Michael Gregorich	677	\$1000	9-19-44	71	7	Pueblo, Colo.
218 Joseph Levstik	19319	\$1000	10-1-44	48	25	Cleveland, O.
219 Frances Juha	5383	\$1000	9-29-44	53	101	Lorain, O.
220 Mirko Ribich	16840	\$1000	9-27-44	55	42	Steelton, Pa.
221 Martin Jaisevec	2619	\$1000	10-3-44	63	42	Steelton, Pa.
222 Primoz Petrich	24613	\$1000	10-8-44	66	59	Eveleth, Minn.
223 George Pacharich	753	\$1000	10-1-44	81	8	Joliet, Ill.
224 Joseph Brozich	C1774	\$500	9-17-44	29	145	Beaver Falls, Pa.
225 Cecilia Stritar	DD1440	\$1000	10-7-44	28	1	Chicago, Ill.
226 James Widmar	34523	\$1000	9-27-44	54	179	Elmhurst, Ill.
227 Rose Franjevich	16058	\$1000	9-29-44	75	78	Chicago, Ill.
228 John Zupic	31674	\$1000	8-20-44	29	110	Barberton, O.
229 Anna Zupancic	14718	\$1000	10-5-44	61	218	Calumet Mich.
230 Bruno Florencic	HH45161	\$1000	10-2-44	19	52	Indianapolis, Ind.
231 Frank Krasoc	C952	\$1000	9-16-44	30	169	Cleveland, O.
232 Frank Cepon	D3441	\$1000	10-23-44	67	53	Waukegan, Ill.
233 Anton Bedenko	23173	\$1000	10-22-44	40	5	La Salle, Ill.
234 Josie Chrtalich	8305	\$1000	10-8-44	52	162	Cleveland, O.
235 Anna Proksel	3584	\$1000	10-22-44	66	128	Etna, Pa.
236 John Ritmanich	2111	\$1000	9-17-44	69	91	Rankin, Pa.
237 Joseph Stincic	31053	\$1000	9-21-44	30	150	Cleveland, O.
238 Catherine Plut	1905	\$1000	10-14-44	64	181	Steelton, Pa.

Operirani in poškodovani

Ime	Cert. št.	Operiran(a) (pošk.) dne	Nakazna vroča	Ci. dr. št.	Mesto
Operirani in poškodovani					
510 Stanley Loknar	DD1514	9-26-44	\$ 50.00	2	Joliet, Ill.
511 Ann Gregorich	CC41314	9-28-44	100.00	59	Eveleth, Minn.
512 Josephine Verholtz	C2902	9-14-44	100.00	194	Canonsburg, Pa.
513 Joseph Simoncic, Jr.	30673	9-26-44	25.00	23	Bridgeport, O.
514 Mildred Retzel	34130	9-12-44	100.00	176	Detroit, Mich.
515 Lillian Bazzarone	C2510	9-23-44	100.00	108	Joliet, Ill.
516 Vincent Baskovic	DD1606	6-22-44	75.00	25	Cleveland, O.
517 Anthony Kodrich	C3139	6-16-44	100.00	29	Joliet, Ill.
518 Ludwig Gerlovic	33968	9-28-44	50.00	50	Pittsburgh, Pa.
519 Anna Boncha	FF45339	9-28-44	100.00	78	Chicago, Ill.
520 Anna Funovits	CC866	9- 1-44	100.00	92	Pittsburgh, Pa.
521 Margaret Pirc	34347	8-21-44	100.00	139	La Salle, Ill.
522 Antoinette Cersek	9380	9-24-44	75.00	150	Cleveland, O.
523 Edith Merhar	12382	9-22-44	100.00	150	Cleveland, O.
524 Vera Perusek	CC42376	9-28-44	75.00	191	Cleveland, O.
525 Rose Hrovat	D4537	9-20-44	50.00	207	Maple Hts., O.
526 Christine Gorecki	33041	9-14-44	100.00	237	Milwaukee, Wis.
527 Frances Kocijancic	32797	10- 2-44	100.00	63	Kansas City, Kan.
528 Frances Martinich	EE44884	10- 3-44	100.00	115	Cleveland, O.
529 Josephine Kunst	18185	9-12-44	100.00	208	Butte, Mont.
530 Steve Brula	D31516	9-20-44	75.00	4	Tower, Minn.
531 Joseph Bajuk	26690	8-22-44	250.00	44	So. Chicago, Ill.
532 Joseph Cjuha	15689	8-30-44	200.00	7	Pueblo, Colo.
533 Joseph Cjuha	15689	8-30-44	50.00	7	Pueblo, Colo.
534 Mary Pavlenic	9350	9-23-44	50.00	81	Pittsburgh, Pa.
535 Frank Lube	CC41793	7- 3-44	50.00	112	Ely, Minn.
536 Anna Saban	34620	10-18-44	100.00	152	So. Chicago, Ill.
537 Anna Vesel	D4782	9- 9-44	100.00	171	Duluth, Minn.
538 Josephine Kozel	14803	9-28-44	100.00	193	Cleveland, O.
539 Kath. Spitzmiller	3979	9-30-44	75.00	5	La Salle, Ill.
540 Sr. Evelyn (Pauline Zorc)	15789	7-18-44	100.00	53	Waukegan, Ill.
541 Elizabeth George	CC42357	9-16-44	100.00	94	Kemmerer, Wyo.
542 Mary Sabatich	11149	10-10-44	75.00	157	Sheboygan, Wis.
543 Josephine Jakich	D5917	8-31-44	50.00	56	Leadville, Colo.
544 Mary Paur	D5126	7-20-44	50.00	124	Gary, Ind.
54					

LOVRAČ

spisal
JAN PLESTENJAK

Njega pa včasih po več dni ni bilo domov. Kje hodi, ga Je-
ra ni vprašala, sam ji pa tudi
ni pravil.

Zvedela je le, da poseda po
krémah in razlagata čudno vero,
ki jo je slišal v Nemčiji.

"Krivo vero oznanja," ji je
omenila Strojinka.

"Kdor ne bere, nič ne ve,"
je pridigal Lovrač. "Vi hodite
poslušati fajmoštra v cerkev
in mislite, da kaj veste. Čenče
so to. Vi bi morali slišati go-
vore po Nemčiji in videti shode
tam! — Zakaj bi vam ukazoval
duhovnik, ki ima bele roke
od pogače? Zato pa večno ti-
sta pridiga: Potrpite, potrpi-
te! Pa od nebes! Haha! Naj ča-
kajo na nebesa duhovni v vrabi-
ci. Mi pa hočemo tukaj nebe-
sa. Te pa dela samo žuljava
roka in ta bo imela komando,
nihče drugi. To je resnica. Vse
drugo je laž in čenča."

Lovrač je mogočno sedel za
mizo. Pive so buljili vanj in
požirali besede.

"Tisti kaj zna, ki gre po sve-
tu," je zatrjeval Macafur.

"Lovrač je pa tič," je dodal
Starman.

"Tič pa brez repetnic. Pres-
neto se mi bo še izpodrsnilo,"
je ugovarjal star kmet, plačal
in šel iz krme.

"Naj le gre," je zaničljivo
omenil Lovrač. "Taki so za nas
trapaste ničle."

Ko se je Lovrač vračal proti
domu, je dohitel Gontarja.
Sključen in izmučen je že bil
in pri vsakem koraku ga je du-
šila naduha.

"Hentaj te, Adamovec, iz
Nemčije!"

"Ze ni več res! — Adamovec
pa nisem, saj ni moje."

"Nič ne de! Kar je žena
to je mo! Ali si tam zaklad iz-
kopal, ka-li?"

"Nič ne rečem, da ne!" se je
potajil Lovrač in všeč mu je bi-
lo, da se je srečal z Gontarjem.
Gontarjev grunt je bil obsezen,
sončen. Mejil je na Adamoveč
grunt. Bukovi gozdovi so bili
nedotaknjeni, le hiša je bila
razdrapana in pota so bila raz-
drata. Boljših pašnikov pa da-
leč naokoli ni bilo kot na Gon-
tar. Sadje je rodilo čudežno,
dren se je na jesen kar šibil in
v posek so rodile drobnice
kot nikjer na svetu. "Pravega
gospodarja manjka in Gonte
bi bile paradiž," si je domišljal
Lovrač in zadrževal korak, da
ni prehitel Gontarja.

"Veš kaj, jaz nisem umazan,
ti pa nisi prazen, midva bi se
še domenila," je zavlekel Gon-
tar.

"Ne vem, kaj mislite," je do-
dal Lovrač, čeprav se mu je že
še domenila, kaj misli Gontar.

"No, star sem, sam, v dolino
bi se rad zavlekel v kakšno baj-
to. Gonte so zame previsoko."

"To je pa res. Zakaj bi se
mučili po teh hribih! Ni vam
treba, brez tega bi imeli lepše

otroci: Lovrička so dajale glio-
ste, Micko ošpice, Milko Škrila-
tinka.

"Vse bo prešlo," si je mislil
Lovrač in se za otroke ni me-
nil. Le starejše tri je vlažil s
seboj na njivo, na koščino, na
kopišča in vsem vtepjal v glavo
delo, ljubezen do dela in do
grunta in nič drugega.

Otroci niso poznavali nič otro-
škega; z njimi se je pogovarjal
kot z odraslimi. Strmeli so
vanj in ga poslušali toda ra-
zumeli ga niso. Bil jim je tuj
mož, ki ukazuje in kaznuje. Se-
le kadar je odšel po opravkih v
mesto, so se jim obrazni razve-
drili in mladost je zagorela na
lichih in ves zadušeni ogenj je
zaplapolal v njihovih očeh.

Jera jih je učila moliti. V
zvezdah jim je razodevala an-
gelike in Boga. Metuljček in
pisana roža, jaslice in božji
grob — vse jih je domikalo bož-
ji ljubezni. Zato jim je bila
mati sveto bitje, ki je moglo
utolažiti njihovo lakoto, ki je
moglo olajšati njihovo trplje-
nie in ki jim je dajalo moč, da
so mogli z očetom zmagovali
delo.

Z očetom so otroci le malo
govorili, ker se ni mogel dokopati
v otroško dušo; nežnosti
so poznavali celo šibkosti otro-
ških teles ni mogel razumeti.
Nalagal jim je butare, ki bi bila
le za odrasle pretežke, in poši-
ljal jih je na poto, ki bi se jih
izkušenec ustrašil.

"Love, nikar tako," ga je
opominjala Jera, ker je cutila,
da je otrokom tuj.

"Ne uči me!" se je odkri-
jal in hodil svojo pot.

Nedelje so v hribih najlepše.
Družina se porazdeli: gospodini
gre k prvi, ostali k drugi
maši. Za južino je ričet, kuha-
ne suhe češnje ali kraljici. Po-
poldne pa posede družina v sen-
co. Vse kar so domačnosti za-
tisto bore spanja so ji kradli
mudili med tednom, jo nadome-

ste to popoldne in vsa ljubezen,
ki vse družino v eno, se odkri-
je v tem času. Gospodar spra-
juje otroke, kakšna je bila pri-
diga v cerkvi, otroci pa pozve-
dujejo, odgovarjajo in prodira-
jo v skrivnosti gruntske uč-
nosti: kdaj je trava zrela na
njivah, kdaj je paša najslaj-
ša v planinskem predelu, kako
se popravi jarem, izpili lemež,
kje raste gabrovina za jermes-
ico, po čem spoznaagnoj, mo-
kovec, hrast, bukev, lesko, jelo-
jek in smreko. Vsega tega ne
povedo knjige, to uči življenje,
to uče nedelje na kmetih."

Pri Lovraču tega ni bilo. Otri-
oci so se nedelje bali, ali so
moral delati kot druge dneve,
ali so pa posedali sami in se
dolgočasili. Mati jim ni mogla
dati vsega. Učila jih je krščanski
nauk in molitve, zlivala
nanje svojo ljubezen, kar
pa so pogrešali od očeta, ni
zmogla.

Lovrač je hodil svoja pota,
ki so bila nepoznana materi in
otrokom. Drugi otroci so hodili
v šolo, v cerkev, Lovračevi so
se ubijali z ovcami po golica-
vah, ali vlačili drva za kope.
Drugi otroci so se pripravljali
za prvo obhajilo in za birmo,
Lovračevi so nosili težke buta-
re sena z Jegal. Gosposka mu
ni mogla do živega zaradi šole.
Natanko je vedel postavo, ki je
štela kilometre.

"Ko bom velik, pojdem z do-
ma," je namignil Janez Tone-
tu. Spogledala sta se in se raz-
umela, čeprav nista nič vedela
o svetu.

"Doma je dolgčas," je dodal

odgovoril oče.

"In krščanski nauk?" je
vsičipnil kmet in ga prodirno
pogledal. Lovrač mu je odgo-
voril s tako strupenim pogle-
dom, da je mož umolknil.

"Pojdiva gledat smreke, če
bodo zate," se je Lovrač obrnil
na zate proti grapi.

Mrak je že bil, ko se je Lov-
rač vračal. Preden je bil doma,
se je mrak zgodil v temo, da je
kar tipal pot pred seboj. Znašel
se je na svojem kopiju in zde-
lo se mu je, da tudi tu raste
košata breza in proti brezi pri-
haja stara mati Ana, vsa solz-
na in bleda.

Vrgel se je na posteljo in ni
našel misli, ki bi mu bila v to-
lažbo. Zadremal je, pa ga je

prebudil jok in v joku je raz-
ločno čul prošnjo: "Oče, ne bo-
di tak! Poglej otroke: če si jim
življenje dal, jim daj še ljubez-
ni."

Zamahnil je z roko, da bi se
otresel nevšečnih misli in spo-
minov, in se zavil v odejo.
(Dalje prihodnjic.)

VLOGE
v tej posojilnici

navozane do \$1,000.00 po Federal
Savings & Loan Insurance
Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in društvene
vloge.

LITERALNE ORKESTRI
St. Clair Savings & Loan Co.
2225 St. Clair Avenue - Blvd., 6770
CLEVELAND 2, OHIO

Angleški

Molitveniki

V krasni vezavi, najfinje-
šega izdelka.**"KEY OF HEAVEN"**

v finem usnju \$1.50

"KEY OF HEAVEN"

v imitiranem usnju \$1.00

Naročite pri:

SLOVENIC PUBL. CO.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

IZSLA JE

Baragova
PRATIKA

za navadno leto 1945

Pratika je zelo zanimiva in praktična knjiga za
vsakega ameriškega Slovenca. Vsebuje številne po-
datke in informacije za številne slučaje.

Pratika stane samo 40 centov s poštino

kar je poslati v znamkah, gotovini, ali Money ordu-
na naslov:

BARAGOVА PRATIKA

1849-West Cermak Road, Chicago 8, Ill.

DRUGA IZDAJA
ENGLISH - SLOVENE
DICTIONARY
(Angleško-slovenski besednjak)

Naročite pri:

DR. F. J. KERN

6233 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
CENA \$5.00

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaže že nad 40 let slovenski list z imenom
"AMERIŠKA DOMOVINA"V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo
mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en

SLOVENSKI DNEVNICK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"nam sporočite in poslali vam jo bomo za en
teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaže
vsak dan razen ob nedeljah in postavnih
praznikih.**"AMERIŠKA DOMOVINA"**je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo
\$6.50; za pol leta \$3.50, za četrto leto \$2.Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam
bo list dopadel.AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Buy More War Bonds for Victory!

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Po vojni razdejano mesto. — Ta prizor se je nudil ameriški pehoti, ki je prodiral skozi predmestje Aachena. Razbite hiše in razdejane ceste so mrtve priče silega bombardiranja in obstreljevanja, ki ga je bilo deležno to nemško mesto predno so ga zavezni.

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

EVERY BUY A BULL'S EYE

Fred L. Packer—Bressler Editorial Cartoons, Inc.

OUR WAR WITH JAPAN

The Sixth War Loan marks a new turn in the war both on the fighting and the home fronts. It points our tremendous war effort definitely in the direction of the Pacific. During the first five war loans Americans were primarily thinking in terms of beating Hitler.

Now our government asks us for a loan of 14 billion more dollars of which five billion dollars must come from individuals. Why? Haven't we nearly finished off our so-called Number 1 Enemy? Can Japan hold up our powerful war machine very long? Your son, brother and friend in his Pacific foxhole wouldn't raise such questions because they are up against realities, not day dreams. They will or are killed. They pray every waking moment for a sky-darkening cover of friendly planes. They thank America for giving them the finest medical care in the world when their rendezvous with destiny in a Pacific jungle is at hand. They know the war with the Japs is just beginning.

Here are some other Pacific realities so that you will understand why there must be a Sixth War Loan and why it is absolutely necessary that it be a success:

The Allied Military Command has estimated that it will take years, not months, to lick Japan.

Japan's present army numbers about 4,000,000 with 2,000,000 more men available and fit for military service who haven't been called up to date. Another 1,500,000, between the ages of 17 and 20, are not yet subject to the draft.

The Jap Air Force is growing.

In addition to millions of native workers, Japan has a potential slave force of 400,000,000 conquered people. Fifty per cent of Japan's labor force is made up of women. Another 25 per cent boys and girls under 20, the balance men. The Jap workday is twelve to sixteen hours with two days off a month. The Jap cannot leave his job, change it, or strike. The highest daily wage equals about three American dollars — 30 to 75 per cent of which goes to taxes and compulsory savings.

The Jap, as our men in the Pacific know, will fight to the death. As far as the Jap is concerned, the outer Empire—and the men who defend it—are expendables. The Jap will fight the Battle from inside the inner Empire.

The Jap believes that we shall weary of war too easily and too early.

In the invasion of France, supply ships had an overnight run to make. In the coming Battle of Japan, ships in the Pacific will have long-reached round trips that often take five months to make.

These realities are worth thinking about before you keep your home front rendezvous with a Victory Volunteer. Perhaps you will feel that the national personal Sixth War Loan objective—purchase of at least one extra \$100 War Bond—is entirely too small for you. The better we face the realities confronting our forces in the Pacific the quicker the whole bloody business will be over and the sooner we will welcome home our fighting men. That's an American reality to work for with all our dollars and our sweat.

EVERY LODGE GET THREE!

SIGN UP ONLY THREE NEW MEMBERS
BEFORE THE YEAR ENDS

AND WE'LL HAVE VICTORY

GIVING THANKS

For the hay and the corn and wheat that are reaped, for the labor well done, and the barns that are heaped, for the sun and the dew and the sweet honeycomb, for the rose and the song, and the harvest brought home—

Thanksgiving!

For the trade and the skill and the wealth in our land, for the cunning and strength of the workingman's hand, for the good that our artists and poets have taught, for the friendship that hope and affection have brought—

Thanksgiving!

In the homes that with purest affection are blest, for the season of plenty and well-deserved rest, for our country, extending from sea to sea, the land that is known as "The Land of the Free"—

Thanksgiving!

—Selected

Missing in Action

Cleveland, O.—Mr. and Mrs. Albin J. Kremzar were notified by the Navy Department that their only son, Seaman Albin James Kremzar, 19, has been missing in action. No other details were given. The youth was last heard from on Oct. 4 from New Guinea at which time he was aboard a torpedo boat.

Seaman Kremzar attended Collinwood High School. He entered service Feb. 10, 1944, and left for overseas duty six months ago.

He has a sister Wilma, 16.

Wounded in Belgium

Cleveland, O.—Pvt. Stephen Bodnar, 33, was slightly injured in action in Belgium on Sept. 3, the War Department informed his mother, Mrs. Mary Bodnar, 3231 Carroll Ave.

Pvt. Bodnar, who is recovering from foot injuries, has served overseas since last March with the infantry. He entered the Army in November, 1942, while working for the Cleveland Pneumatic Tool Co.

BLUTH GROCERS TAKE THREE FROM FLORISTS TO GO INTO FIRST IN JOLIET LADIES LEAGUE

Joliet, Ill.—After last week's bowling session of the Joliet KSKJ Ladies Bowling League the Bluth Grocers are perched in first place. They tallied a clean sweep over the Tezak Florists. Mary Znidarsich chalked up the best score for the Grocers and Helen Keith for the Florists.

The Zema Drugs under the leadership of Mary Salesnik with a series of 494 defeated the Avsec Printers twice. Chris Azman did best for the Printers.

The Joliet Office Supply won two games from the Papesh Tavern. Marge Dolinshek getting the most pins for the Joliet Office Supply and Marge Cohl for the Papesh's.

The Peerless Printers put their thumbs down on the Gorsich Market and trimmed them three games. Vida Zalar did best for the winners.

Ten Pin Chatter

From all indications it seems as though each team will hold top place some time or another this season and it's anybody's guess who will be the season's champs. Bluth Grocers are on top this week . . .

K. S. K. J. Members Serving Our Country

3,804

MAIL IN NOVEMBER!

Because 50,000 postal workers and 300,000 railroad workers have gone into the armed services, and trains are loaded with war materials, to assure delivery by Christmas Day — SHOP NOW — MAIL IN NOVEMBER — Mark parcels: Do not open until Christmas, and be sure to use Postal Delivery Zone Numbers!

Frank C. Walker,
Postmaster General.

German Prisoner

Cleveland, O.—Formerly reported missing on a mission over Austria July 8, T/Sgt. Frank Sedlak Jr. is a German prisoner, according to the War Department. The 24-year-old sergeant served as a gunner and radio operator in the Air Corps.

A brother, S/Sgt. Edward J., 28, is missing since a mission over Germany July 11. Another brother, Pfc. William, 27, is a veteran of more than two years' service with the famed 37th Division.

Sgt. Frank, the husband of Mrs. Rosemary Sedlak, Dayton, O., and the son of Frank Sedlak Sr., 1085 E. 111 St., is former member of St. Vitus parish.

—

ANNUAL MEETING

West Allis, Wis.—The annual meeting of Blessed Virgin Help of Christians, No. 165, will be held Sunday, Dec. 3 at 2 p.m. in the church hall.

Those of you who do not attend,

will be fined 50 cents

which will go towards our

lodge treasury.

Please bring along with you a gift valued at 25 cents, which we will exchange among our members present after our meeting.

We will also have refreshments, so come and enjoy the evening with us, won't you?

Sad news to report. We have lost a good member, Mrs. Mary Derzay, age 52 years, who was ill only a few days and passed away Oct. 28. Surviving are three sons, all in the armed service, and one daughter, and her husband.

To the bereaved family we extend our deepest sympathy. May she rest in peace.

To all our sick members we wish a speedy recovery.

Mary Petrich, sec'y.

—

ANNUAL MEETING

La Salle, Ill.—The yearly meeting of St. Ann's Society, No. 139, will be held on Sun-

day, Dec. 11 at 2 p.m. in St.

Gorsich Markets.

Bluth Grocers 17 10

Avsec Printers 16 11

Gorsich Markets 15 12

Papesh Tavern 13 11

Zema Drugs 14 18

Joliet Off. Sup. 13 14

Peerless Prints 11 13

Tezak Florists 6 21

W. L. Pct.

630

.555

.542

.481

.458

.222

THE TURKEY'S OPINION

"What do you think of drumsticks?"

I asked the barnyard bird. He grinned a turkey grin and then

He answered me this word:

"They're good to eat, they're

good to beat;

But sure as I am living,

They're best to run away with

The week before Thanksgiving." — Selected.

LETTER FROM A SOLDIER

Dear Friends and
KSKJ members:

Just a few lines from a K. S. K. J. member in the service. I wish to say hello to all the members of St. Stephen's, No. 1, of which I am a proud member. I was very glad to hear that St. Stephen's has again come out with ten bowling teams this year. I know most of the credit goes to good old John (Mac) Terselich who has for the last 8 or 9 years worked so hard in getting and keeping the league going. Credit also goes to some of the old-timers and Juniors who have this year come out to fill in the vacant spots some of us men in service left behind, so we may have a place to come back to when this whole mess with the Nazis and slap happy Japs is over with.

I would like to hear from members in the armed forces, and will gladly answer all letters.

I know I am a bit early, but I wish to send all members of KSKJ and my two brothers, Tony in France, and Eddie in England, best wishes for a Merry Christmas and a Happy New Year.

I remain a faithful member of the KSKJ,

Pvt. Louis J. Prah,
A.S.N. 36840496
3rd Co., Barracks 450
Atlanta Ord. Depot
Atlanta, Georgia

—

ANNUAL MEETING

West Allis, Wis.—The annual meeting of Blessed Virgin Help of Christians, No. 165, will be held Sunday, Dec. 3 at 2 p.m. in the church hall.

Those of you who do not attend,

will be fined 50 cents

which will go towards our

lodge treasury.

Please bring along with you a gift valued at 25 cents, which we will exchange among our members present after our meeting. We will also have refreshments, so come and enjoy the evening with us, won't you?

Sad news to report. We have lost a good member, Mrs. Mary Derzay, age 52 years, who was ill only a few days and passed away Oct. 28. Surviving are three sons, all in the armed service, and one daughter, and her husband.

To the bereaved family we extend our deepest sympathy. May she rest in peace.

To all our sick members we wish a speedy recovery.

Mary Petrich, sec'y.

—

ANNUAL MEETING

La Salle, Ill.—The yearly

meeting of St. Ann's Society,

No. 139, will be held on Sun-

day, Dec. 11 at 2 p.m. in St.

Gorsich Markets.

Bluth Grocers 17 10

Avsec Printers 16 11

Gorsich Markets 15 12

Papesh Tavern 13 11

Zema Drugs 14 18

Joliet Off. Sup. 13 14

Peerless Prints 11 13

Tezak Florists 6 21

W. L. Pct.

.555

.542

.481

.458

.222

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE

They Are Counting On You!

JERIN BUTCHERS, MONARCH BEERS SWEEP CLEAN, OTHERS EDGE

Chicago, Ill.—While the Jerin Butchers were taking three from the Tomazin Taverns in the Steves pin league last week, the Monarch Beers scored a clean sweep over the Zelezniak Fuels. The other games of the evening were edge-wins, the Gottlieb Florists winning over the Dr. Grill team, Fidelity Electrics over the Park View Laundry, and the Darovic Lawyers over the Kosmach Boosters

**OUR
PAGE
WAR
KITCHEN**

By
FRANCES
JANCER
1110 Third St.
La Salle, Ill.

Here are a few hints towards that Christmas Cookie spirit, and it is hoped that it will be used for the boys in the service.

Christmas Carol Cookies

1 cup seedless raisins, 1 cup seeded raisins, $\frac{1}{2}$ cup candied cherries, 1 cup citron peel, $\frac{1}{2}$ cup cut lemon peel, $\frac{1}{2}$ cup cut orange peel, 1 cup butter or other shortening, 1 cup granulated sugar, $\frac{1}{2}$ cup strained honey, 3 eggs, well beaten, 2 teaspoons vanilla, 6 cups sifted flour, 1 teaspoon soda, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, $\frac{3}{4}$ cup chopped nuts, honey for glaze.

Rinse, dry, and cut raisins and peels. Cream butter and sugar thoroughly. Add honey, and beat. Add beaten eggs, and flavoring. Add flour sifted with dry ingredients. Add fruit and peels. Divide dough into small portions. Roll on floured board and roll thin. Cut as desired. Place on greased baking sheet 2 inches apart. Brush tops with honey and bake 10 to 12 minutes in moderately hot oven. Makes about 40 cookies.

Applesauce Cookies

1 cup thick unsweetened applesauce, 1 cup sugar, $\frac{1}{2}$ cup butter and lard mixed, 1 egg, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, 1 cup raisins cut up, 1 cup nutmeats cut up, 2 cups flour, 1 teaspoon soda, 1 teaspoon baking powder, 1 scant teaspoon cloves, 1 teaspoon cinnamon.

Mix all together and drop by teaspoonfuls on greased tins. Bake slowly. These cookies stay moist and fruity for a long time.

Mincemeat Cookies

1 cup shortening, 2 cups firmly packed brown sugar, 2 beaten eggs, $\frac{1}{2}$ teaspoon each, cinnamon and nutmeg, $\frac{1}{2}$ cup strong, cold coffee, 4 cups sifted all-purpose flour, 1 teaspoon soda, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, 1-lb. can of mincemeat, 1 cup nuts.

Cream shortening thoroughly. Add sugar gradually and cream until light. Add eggs and mix well. Add spices, then coffee. Sift soda and salt with flour. Add flour gradually in alternate portions with mincemeat and nuts. Drop dough from teaspoon onto greased baking sheets. Bake at 400 degrees for 8 to 10 minutes, or until done. Cool on soft paper. Have cookies thor-

FRANK RAMUTA ROLLS 680 SERIES TO SET NEW HIGH IN JOLIET MEN'S BOWLING CIRCUIT

Joliet, Ill. — The big news . . . that accounts for their of last week's session of the team average of 851 pins . . . Joliet KSKJ Men's Bowling League was the marking up of the season's highest individual series of 680 pins by Frank Ramuta on games of 221, 214 and 245. This was the third week in a row that a bowler chalked up three 200 or better games. The race for first place was tightened up, so that now there are only three games difference between the first five teams.

Avsec Printers . . . 905 840 826
The Eagle Store . . . 787 759 744

The only clean sweep of a series was that of the Avsec Printers over the Eagle Store team. Willard Kuhar's 567 and John Azman's 545 series led the Avsec scores while Marty Slack's 484 series led the Eagle scores.

White Fronts . . . 772 829 766
Slovenic Coals . . . 772 676 810

The White Front Liquors won two games from the luckless Slovenic Coals. Eddie Stark's 503 and John Bluth's 500 series topped the White Front scores while Geo. Karl's 508 series was tops for the Slovensics.

Peerless Prints . . . 866 840 865
Tezak Florists . . . 834 867 897

The Peerless Printers and Tezak Florists hooked up in the hardest fought series of the evening, with all three games being only one or two marks apart going into the last frame. The Tezak Florists won the series two to one. Frank Ramuta's 680 and Rudy Ramuta's 526 series were high for the Peerless team, while Frank Gregory's 576 and John Kren's 555 series were high for the Tezaks.

Whirling Pins . . .

Frank Ramuta not only rolled the high 680 series but also copped the weekly "moola" by chalking up a 245 game . . . he had a string of eight straight strikes . . . was really laying the ball in the 1-2 pocket . . . now has a 205 average . . . for 15 games . . . the other 200 and better games were rolled by . . . W. Kuhar 225, Rudy Ramuta 224, Frank Gregory 209, John Azman 202, Gene Tezak 202, and John Kren 200 . . . the Tezaks seem to have a few 200 honor roll members each week

Wounded in Germany
Cleveland, O. — Sgt. Victor G. Fink was severely wounded Oct. 10 while fighting with the infantry in Germany, according to the War Department. The 27-year-old infantryman is convalescing at a hospital in France.

In the Army since Oct. 15, 1941, he went overseas last August. He is the son of Mr. and Mrs. Louis Fink, 7213 Hecker Ave. His wife, Mrs. Shirley Fink, resides in Little Rock, Ark.

The soldier is a former member of St. Vitus parish.

Wounded in Belgium

Cleveland, O. — Mrs. Frances U. Stefe, 680 E. 125 St., has been notified by the War Department that her son, Infantry Pfc. Frank Vicic, 20, was wounded in Belgium in September.

A former employee of the Hillwood Mfg. Co., he entered the service in March, 1943, trained at Camp Polk, La., and has been overseas since May.

Awarded the Purple Heart, Vicic is in an Army hospital.

FATS PROTECT AGAINST ARCTIC COLD

Pvt. H. R. Powell, of Morgantown, W. Va., shows how our fighting men sleep soundly and comfortably on the snow-covered ground. His water repellent sleeping bag weighs eight pounds, while his light nylon tent is coldproof to 10 degrees below zero. Both the sleeping bag and the nylon tent require used fats in their composition. This is something to remember when tempted to waste used kitchen fat, or complain about the absence of nylon hosiery.

THE BREAD OF THE SOUL

There are probably few things that the average Catholic has more difficulty with than Prayer. How often and how repeatedly does one hear the complaint: "I cannot pray," or "I am so distracted in my prayers." Yet there can be few things more important than prayer. Saint Augustine beautifully speaks of it as the bread of the soul without which it will waste away as the body wastes without nourishment. It is nevertheless a fact that instruction on the matter of Prayer is not common and ignorance of the nature of Prayer is not seldom the cause of inability to pray. Therefore at times like these when we are all praying, even those of us who have not prayed much before, for victory, for peace, and for our friends and relations who may be in danger, we do well to consider the nature of prayer.

If we take the common definition of prayer: "The lifting up of the heart to God," we encounter at once the first difficulty — the heart is so burdened with the cares of the world that it can hardly be lifted up at all. From this cause arise all the distractions that harass us when we try to pray. Nor is this difficulty anything new. Origen, writing in the third century, says of those "qui in orationis agone desudant." Indeed the trouble is as old as human nature or rather sin and it has its seat in the very heart which we labor to lift above the cares of the world to the foot of heaven's throne. For this reason Rufinus, Evagrius, Cassian, the Areopagite and indeed all spiritual authors speak of the watch that must be kept on the heart by those who would pray. The point then that we must try to impress upon our minds is that Prayer is a Life and we cannot hope to pray well if we are going to spend all our time apart from direct and deliberate praying quite absorbed in the dissipations of life. "He prays but little and but ill who prays when only on his knees." And so there is no getting away from the rather frightened and so true doctrine of detachment which all the great masters of the Spiritual Life, but especially St. John of the Cross, enlarge upon. It is not good thinking we will ever be able to pray as we ought so long as our affections, our heart is disordered, cleaving to created things, for their own sake. Rather should we, as St. Augustine says, use the creatures of time as a traveller uses the things at a wayside inn. Let us use them when occasion demands only by all means but let us beware of setting our hearts upon them for their own sake. This doctrine of detachment is not new, it is not a sort of "extra" added on to the teaching of Christ by the Mystics, for Christ Himself taught nothing else to those who would follow Him and when He bade us love God with our whole hearts and our neighbors as ourselves, that is for His sake, he left no room for anything else. There can be no way out, no way but the way of Calvary; it must be all or nothing for we cannot serve two Masters, our God is a jealous God and can brook no rival. When however we come to look into this Detachment we must be careful not to vie wit from too negative an aspect — a mistake commonly made by those who without instruction read St. John of the Cross for the first time. Rightly viewed, detachment is the positive white hot love of God with our whole heart and all else for His sake, it is the

**"RETURN TO THE KITCHEN?
WE DEMAND EQUAL RIGHTS"**

By Sister M. Clare, SND

000 women to do everything Preparatory to a discussion from dairy and poultry work of the Equal Rights Amendment which was embodied in the platform of both political parties, let us take a hasty, very superficial look at women in the nation at large. Just 25 years ago American women cast their first votes. In the recent national election it is estimated that women cast more than half of the ballots. Nine women will serve in the 79th Congress and an ever-increasing number of women are winning posts in state legislatures.

In industry the War Manpower Commission figured that almost 40 per cent of the workers are women. Last year the federal government trained 800,000 women for specific operational jobs in war plants, most of them in heavy industry. In addition, over 125,000 women were taking, at federal expense, college courses in engineering, drawing, accounting, precision inspection, etc.

During the same period more than half a million women were engaged in various jobs for the Army, some hunting spies through the mails, others censoring letters or translating business or legal correspondence.

The war stress also brought women into the hard, dirty work in mines, and into the steel mills where they operate giant overhead traveling cranes, or work at the open hearths and blast furnaces. They are flame cutters, hotbed operators, welders, as well as timekeepers and plant policemen.

Women have even replaced husky men in the saw mills. They became drivers of heavy trucks. At an Army proving ground an 18-year-old girl operates a 15-ton crane, an all-woman crew fires and cleans a 90 mm. anti-aircraft gun.

Women guards at war plants have been trained in jiu jitsu so as to be able to deal with saboteurs. The railroads employ them as engine oilers and wipers, turntable operators, track walkers, section hands, foremen, brakemen, conductors, train dispatchers, station agents, telegraphers. The scavenger industry in Chicago appealed to women to apply for jobs as garbage collectors when the War Manpower Commission refused to declare that aromatic job essential.

Some months ago New York City offered placement to 10,-

to operating lathes. Airplane manufacturers offered to pay for the training of hundreds of girls if they would attend engineering school and train for positions in the industry.

Last Labor Day marked the climax of the women's industrial revolution in the American economic structure, said the director of the women's bureau of the U. S. Department of Labor, as she paid tribute to the 17,000,000 women now working in war production and civilian industry.

And this is the "splendid" work which, we are told, women will be loathe to give up when the menfolk come home

from the wars and expect the ladies to return to homemaking. "What! Return to the kitchen? Never! We demand equal rights."

Thank God this stampede for so-called equal rights is being engineered by a minority group. But it is a very vocal group. They have been getting up steam for 20 years now and have rallied a surprising number of people to their side. It seems hardly possible that this support is the result of thoughtful study. It is perhaps more a gesture to quiet the clamorous ladies. This group, however, can do a lot of harm to the women of the nation unless we all pull over to the curb, think the thing through and then do something about it.

The best incense of sacrifice gives off the odor of loving generosity rather than that of pain.

**IN LOVING MEMORY
OF OUR MOTHER**

MARY (ZAGAR) LOKAR

who passed away
November 24, 1937

Seven long and tiring years have passed
And many are the changes
But our thoughts and love
for you—dear Mother
Remain the same always.

Sadly missed by:

Justine and Frances Lokar
Joseph, Frank, and
Mary (Turk)

**Pittsburgh, Pa.,
Nov. 15, 1944.**

FATS TO FREE FRANCE

—MAKE IT 40 IN 44!

Wounded on Peleliu Island

Cleveland, O. — Pfc. Edward Kotnik, 20, was wounded on Peleliu Island. The marine said in his letter to his parents, Mr. and Mrs. Joseph Kotnik, that he suffered shell fragment wounds in his leg.

The family's former residence was at 1056 E. 62 St., area of the recent East Ohio Gas Co. disaster. Pfc. Kotnik was last heard from several weeks ago. He wrote at the time that he was being transferred to another hospital.

Pfc. Kotnik, an only son, worked at the Ohio Rubber Co. before entering service in April, 1943, and he went overseas the following October.

Soldiers at the Fort Belvoir (Va.) Engineer Replacement Training Center built as many as 180 bridges in a normal week as a part of their technical training.

Esme of Paris, famous perfumer and author, has salvaged her kitchen fat since the war began. Now that France is being liberated and Germany hurried back, she is even more conscientious because she realizes that fats and oils are needed more than ever for munitions and medicines in the all out drive of our armies.

**IN LOVING MEMORY
OF OUR DEAR SON
AND BROTHER**

**CORP. JOSEPH A. GORENC,
U.S.M.C.**

who passed away on
November 20, 1943 at
Tarawa, Gilbert Islands

Sadly missed but not forgotten
by

Mother and Father
and three Sisters

Girard, Ohio.